

**UCHWAŁA NR XXX/321/2020
RADY MIEJSKIEJ MIELNA**

z dnia 11 grudnia 2020 r.

**w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz
Przeciwdziałania Narkomanii na 2021 rok.**

Na podstawie Na art. 4¹ ust. 2 i 5 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (j.t.: Dz. U. z 2019r. poz. 2277 ze zm.), art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (j.t.: Dz. U. z 2019r. poz. 852 ze zm.), art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t.: Dz. U. z 2020r. poz. 713 ze zm.), Rada Miejska Mielna uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na 2021 r. stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Mielna.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Mielna

Tadeusz Jarząbek



GMINNY PROGRAM PROFILAKTYKI I ROZWIĄZYWANIA PROBLEMÓW ALKOHOLOWYCH ORAZ PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA 2021 ROK

I. WPROWADZENIE.

Gmina Mielno na mocy ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii ma obowiązek corocznego uchwalania gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, określającego obszary, w których podejmowane będą działania.

Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na 2021 rok – zwany dalej Programem – określa lokalną strategię profilaktyki minimalizującą obszar szkód społecznych i indywidualnych, wynikających z używania alkoholu oraz narkotyków.

Choć alkohol jest trucizną i z punktu widzenia toksykologii każda ilość wypitego alkoholu jest ryzykowna, to jednak w większości przypadków spożywanie małych dawek alkoholu nie pociąga za sobą widocznych szkód zdrowotnych i konsekwencji społecznych. Mimo to **nie powinni pić alkoholu**:

- młodzi ludzie (ze względu na ryzyko poważnych zaburzeń rozwojowych),
- kobiety w ciąży i matki karmiące (z powodu ryzyka uszkodzenia płodu i negatywnego wpływu na zdrowie dziecka),
- osoby chore, przyjmujące leki wchodzące w reakcje z alkoholem,
- wszyscy, którzy znajdują się w okolicznościach wykluczających picie (kierując pojazdami, przebywając w pracy, w szkole, itp.),
- osoby, którym szkodzi każda, nawet najmniejsza ilość alkoholu.

Osoby pijące alkohol mogą wielokrotnie w ciągu swojego życia zmieniać wzór jego spożywania, od abstynencji poprzez picie o niskim poziomie ryzyka, do spożywania alkoholu w sposób wysoce ryzykowny i szkodliwy. Część z tych osób uzależni się. Ktoś, kto dzisiaj pije alkohol na poziomie niskiego ryzyka może w wyniku różnego rodzaju okoliczności zwiększyć swoje picie do poziomu wysokiego ryzyka. Abstynent może w każdej chwili zacząć pić, a osoba uzależniona może zostać abstynentem.

Ryzykowne spożywanie alkoholu, to picie nadmiernych ilości alkoholu (jednorazowo i w określonym przedziale czasowym) niepociągające za sobą aktualnie negatywnych konsekwencji, przy czym można oczekiwać, że konsekwencje te pojawią się, o ile obecny model picia alkoholu nie zostanie zmieniony.

Szkodliwe picie alkoholu, to wzorzec picia, który już powoduje szkody zdrowotne, fizyczne bądź psychiczne, ale również psychologiczne i społeczne, przy czym nie występuje uzależnienie od alkoholu. Aby rozpoznać szkodliwe używanie alkoholu, opisany wzorzec picia powinien utrzymywać się przez co najmniej miesiąc lub występować w sposób powtarzający się w ciągu 12 miesięcy.

Przyjmuje się zgodnie z zaleceniami WHO do określenia szacunkowych danych dotyczących populacji osób, u których występują różne kategorie problemów związanych z nadużywaniem alkoholu następujące wartości:

- ok. 2% to osoby uzależnione od alkoholu,
- ok. 4% to dorośli żyjący w otoczeniu alkoholika (współmałżonkowie, rodzice),

- ok. 4% to dzieci wychowujące się w rodzinach alkoholowych,
- ok. 5-7% to osoby pijące szkodliwie i ryzykownie.

Tabela nr 1

Populacja Gminy Mielno zagrożona nadużywaniem napojów alkoholowych wg WHO

Liczba mieszkańców wg stanu na 31 grudnia	2017	2018	2019	2020*
	4712	4665	4628	4586
Osoby uzależnione od alkoholu – 2%	94	93	92	92
Dorośli żyjący w otoczeniu alkoholika (współmałżonkowie, rodzice) – 4%	188	187	185	183
Dzieci wychowujące się w rodzinach alkoholowych – 4%	188	187	185	183
Osoby pijące szkodliwie oraz ryzykownie – 5-7%	235-330	233-327	231-324	229-321

*prognoza wyliczona na podstawie spadku liczby mieszkańców w 2017 i 2018 i 2019 roku

Z powyższych danych szacunkowych wynika, że liczba mieszkańców Gminy Mielno uzależnionych od alkoholu w 2021 roku może wynosić około 92 osoby, natomiast osób pijących szkodliwie to 229-321 osoby. Najbardziej narażonych na negatywne skutki alkoholizmu jest grono ludzi najbliższych, żyjących w otoczeniu alkoholika (dzieci, partnerzy życiowi, rodzice). Przewiduje się, że w Gminie Mielno w 2021 roku może to być łącznie 366 osób i dlatego zostaną podjęte działania z zakresu profilaktyki selektywnej i wskazującej. Natomiast z zakresu profilaktyki uniwersalnej zostaną skierowane do całej grupy mieszkańców, a zwłaszcza do dzieci i młodzieży. Celem prowadzenia działań z zakresu profilaktyki uniwersalnej jest dostarczenie wiedzy i umiejętności niezbędnych do zapobiegania problemom uzależnień.

Program w swych założeniach uwzględnia cele operacyjne dotyczące profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii określone w Narodowym Programie Zdrowia¹ oraz zawiera kontynuację szeregu działań, zgodnych zarówno z kierunkami zawartymi w ustawach, jak i z innymi dokumentami strategicznymi, do których należą m.in.:

- Wojewódzki Program Przeciwdziałania Uzależnieniom na lata 2018-2022 przyjęty uchwałą Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego Nr XXXV/543/18 z dnia 26 września 2018 r.,
- Strategia Rozwoju Gminy Mielno na lata 2014-2022, przyjęta uchwałą Nr LIX/589/2014 Rady Gminy Mielno z dnia 02 października 2014 r.,

II. RYNEK NAPOJÓW ALKOHOLOWYCH.

Na terenie Gminy Mielno zamieszkuje 4 628 mieszkańców (stan: 31 grudnia 2019 r.), z czego 3 915 osoby to mieszkańcy powyżej 18 roku życia (84,5 % całej populacji gminy). W 2019 roku na jednego mieszkańca gminy powyżej 18 roku życia przypadało 12,5 punktów sprzedaży napojów alkoholowych (3915 osób/321 punktów).

Od 2003 roku łączny limit punktów sprzedaży napojów alkoholowych (sklepów i lokali gastronomicznych) uchwalany przez organ stanowiący, utrzymywał się na stałym poziomie, zgodnie z tabelą nr 2:

Tabela nr 2

Uchwalona liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych na terenie gminy Mielno w latach 1993-2017 (źródło: dane własne)

Lata	1993-1998	1998-2001	2001-2003	2003-2017
Sklepy	70	45	50	100
Lokale gastronomiczne	nie określono	nie określono	150	150

¹- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 2016r. w sprawie Narodowego Programu Zdrowia na lata 2016-2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 1492).

Po nowelizacji ustawy z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi w 2018 r. Rada Miejska Mielno podjęła nową uchwałę w sprawie zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie Gminy Mielno, w której dokonano bardzo istotnych zmian – wprowadzono ograniczenie nocnej sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży (sklepy) prowadzonej między godziną 23⁰⁰ a 6⁰⁰. Wprowadzono także maksymalne limity zezwoleń na sprzedaż poszczególnych rodzajów napojów alkoholowych, co przedstawiono w tabeli nr 3:

Tabela nr 3

Uchwalona maksymalna liczba zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie gminy Mielno (źródło: dane własne)

Limit	Ogółem – wszystkie rodzaje zezwoleń	A – do 4,5% zawartości alkoholu oraz piwa	B – powyżej 4,5% do 18% zawartości alkoholu (z wyjątkiem piwa)	C – powyżej 18% zawartości alkoholu
Sklepy	288	476	262	262
Lokale gastronomiczne	712			

Tabela nr 4

Liczba punktów sprzedaży na terenie gminy Mielno w latach 2016-2019 (źródło: sprawozdanie PARPA-G1)

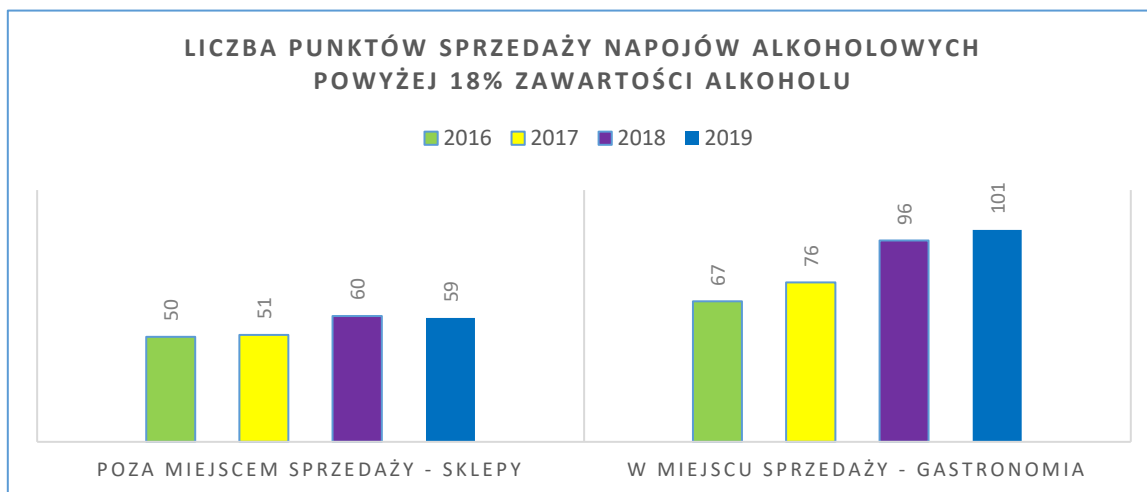
Lata	2016	2017	2018	2019
Sklepy	50	56	62	62
Lokale gastronomiczne	99	104	233	250

Zauważyć można (tabela nr 4) nieznaczny wzrost punktów sprzedaży w 2017 r. w stosunku do roku 2016 na poziomie 5% lokale gastronomiczne oraz 12% sklepy. Wzrost punktów detalicznych w 2018r. w stosunku do roku poprzedniego był na poziomie 10%, natomiast zauważalne jest zwiększenie ilości punktów gastronomicznych w roku 2018 o 124%. W 2019 roku ilość punktów sprzedaży napojów alkoholowych miała najniższy wzrost w stosunku do roku ubiegłego od 2016 roku. Ilość punktów detalicznych pozostała na tym samym poziomie, natomiast nieznacznie wzrosła ilość punktów gastronomicznych o 7%.

Wspomnieć należy jednak fakt, że większość punktów sprzedaży uruchamianych jest w okresie sezonu letniego.

Wykres nr 1

Liczba punktów sprzedaży napojów alkoholowych powyżej 18% zawartości alkoholu (stan na 31 grudnia) w latach 2016-2019 (źródło: sprawozdanie PARPA- G1)



Według wykresu nr 1 zauważyć można największy wzrost liczby sprzedaży detalicznej (sklepy) w roku 2018 o ok. 17%. Liczba punktów sprzedaży gastronomicznej (lokale gastronomiczne) wzrosła w roku 2017 o 13%, a w 2018 już o 26%. W roku 2019 w stosunku do roku ubiegłego zauważamy spadek ilości punktów sprzedaży detalicznej alkoholu wysokoprocentowego o ok. 2% oraz wzrost punktów gastronomicznych o 5%.

Tabela nr 5

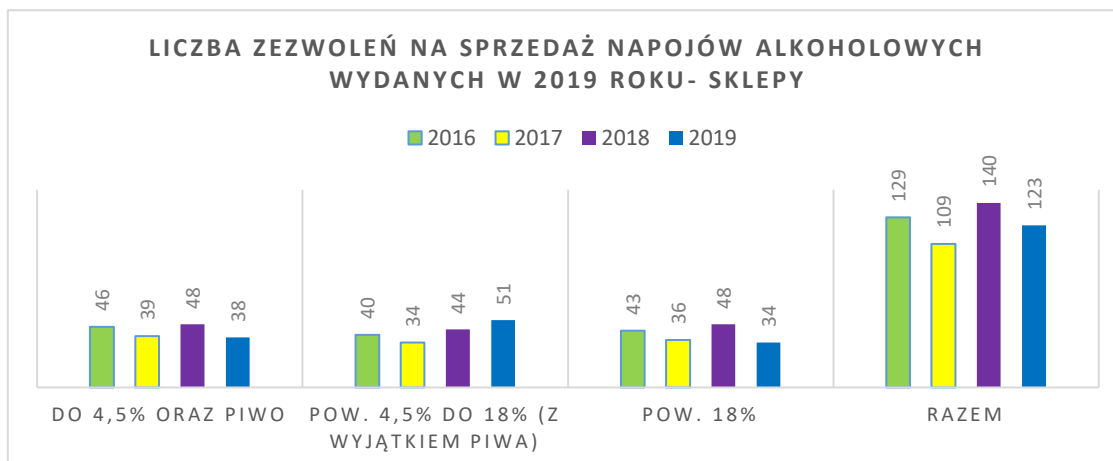
Liczba jednorazowych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych wydanych w Gminie Mielno (stan na 31 grudnia) w latach 2016-2019 (źródło: sprawozdanie PARPA- G1)

Rok	2016	2017	2018	2019
Liczba zezwoleń jednorazowych	22	40	71	45

Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na znaczący wzrost (niemal o 144%) liczby jednorazowych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie gminy (tabela nr 5) na przełomie lat 2016-2018, oraz o 77% w 2018 roku w stosunku do roku 2017. Natomiast w roku 2019 nastąpił znaczny spadek wydawanych zezwoleń jednorazowych w stosunku do roku 2018 o 36%. Zezwolenia jednorazowe wydawane są przedsiębiorcom posiadającym zezwolenia, obsługującym dodatkowo m.in. imprezy, festyny.

Wykres nr 2

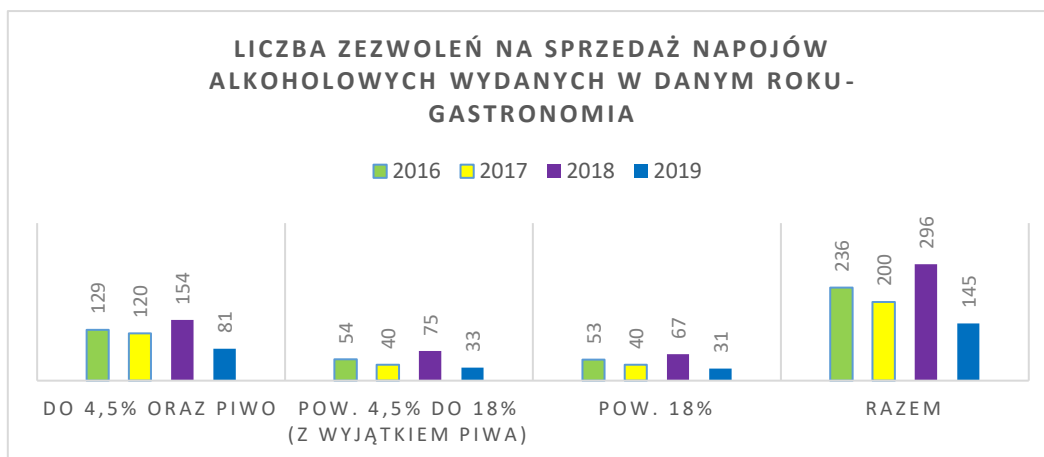
Liczba wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży (sklepy) stan na 31 grudnia) w latach 2016-2019 (źródło: dane własne- sprawozdanie PARPA- G1)



Na wykresie nr 2 widać, że liczba wydanych zezwoleń przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży (sklepy) zmalała w 2017 roku o 16%. Jednak już w 2018 widać znaczny wzrost w stosunku do 2017 roku o 28%. W 2019 roku zauważamy ponowny spadek o 12%.

Wykres nr 3

Liczba wydanych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży (gastronomia) stan na 31 grudnia) w latach 2016-2019 (źródło: dane własne- sprawozdanie PARPA- G1)

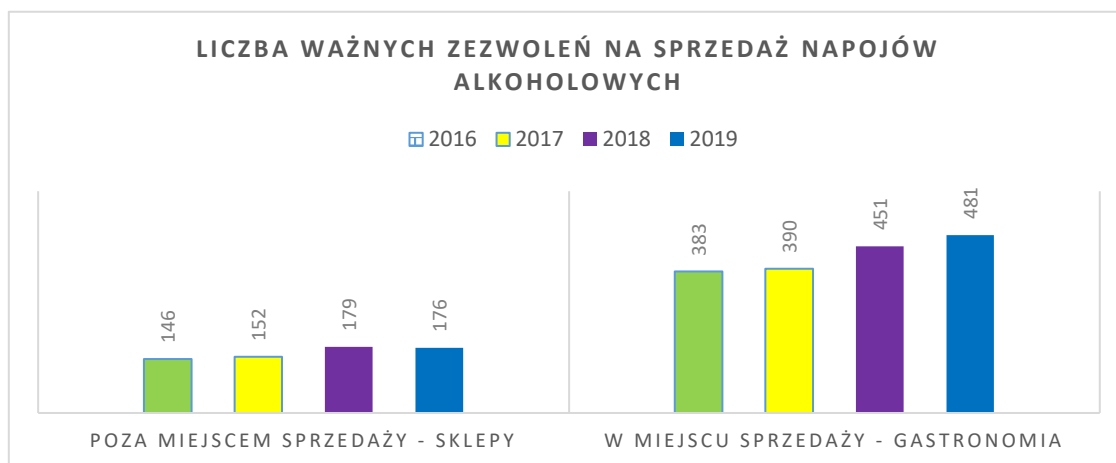


Inaczej przedstawia się tendencja zezwoleń wydanych dla lokali gastronomicznych (wykres nr 3). Liczba zezwoleń spadła od 2016 do 2017 roku o 16%. Natomiast już w 2018 roku widać znaczny wzrost wydanych zezwoleń, aż o 48%. W roku 2019 nastąpił znowu zauważalny spadek wydanych zezwoleń o 51%.

Wykres nr 4

Liczba ważnych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych (stan na 31 grudnia) w latach 2016-2019

(źródło: dane własne- sprawozdanie PARPA G1)

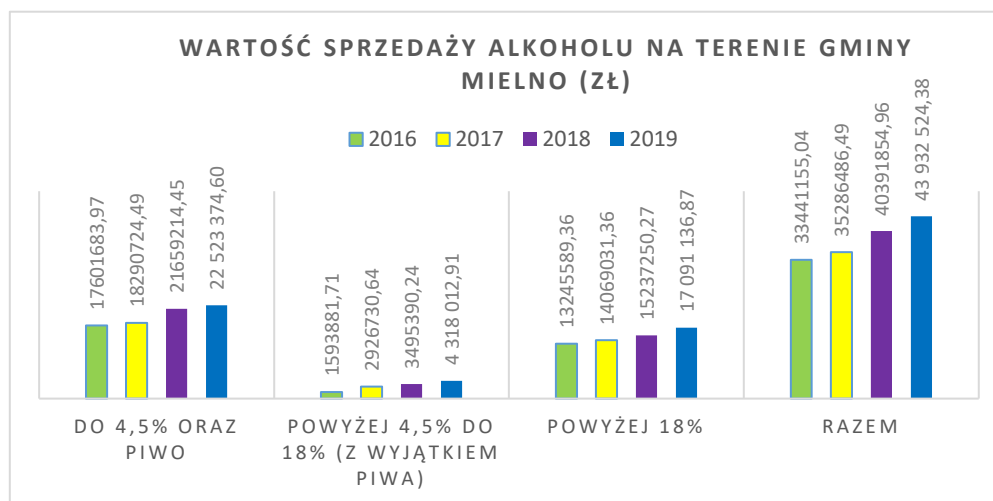


Liczba ważnych zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na dzień 31 grudnia utrzymuje się na porównywalnym poziomie w latach 2016-2017 (wykres nr 4). Znaczny wzrost nastąpił w 2018 roku: poza miejscem sprzedaży o 18% i o 16% w miejscu sprzedaży. W roku 2019 ilość ważnych zezwoleń przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży plasowała się na podobnym poziomie jak w roku 2018, wzrosła ilość zezwoleń tzn. gastronomicznych o ok. 7%.

Wykres nr 5

Wartość sprzedanego alkoholu na terenie gminy (stan na 31 grudnia) w latach 2016-2019

(źródło: dane własne- sprawozdanie PARPA -G1)



Na wykresie nr 5 przedstawiono dane dotyczące wartości sprzedaży napojów alkoholowych na terenie gminy Mielno w latach 2016-2019 określone na podstawie składanych corocznie oświadczeń przez przedsiębiorców. Zauważalna jest tendencja wzrostu wartości sprzedaży wszystkich rodzajów alkoholi na przełomie 2016-2019 roku o 31%. Największy wzrost sprzedaży nastąpił w odniesieniu do alkoholu powyżej 4,5% do 18% zawartości alkoholu (wina) o 170,9%, co może mieć swoją przyczynę w zmianie kultury spożycia.

Tabela nr 6

Liczba decyzji o cofnięciu zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych (stan na 31 grudnia) w latach 2016-2019 (źródło: dane własne)

Rok	2016	2017	2018	2019
Liczba decyzji o cofnięciu zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych	7	6	16	3

Według tabeli nr 6 liczba decyzji o cofnięciu zezwolenia w latach 2016-2017 jest na podobnym poziomie. W roku 2018 zauważalny wzrost w stosunku do roku 2017 o 166%. Natomiast w 2019 roku nastąpił znaczny spadek wydanych decyzji, aż o 81%. Najczęstszymi powodami podjęcia decyzji o cofnięciu zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych było nieprzestrzeganie warunków sprzedaży napojów alkoholowych (brak aktualnego tytułu prawnego do lokalu). W ostatnich latach nie wydano żadnej decyzji o cofnięciu zezwolenia spowodowanej zakłócaniem porządku publicznego.

Tabela nr 7

Liczba decyzji wygaszających zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych (stan na 31 grudnia) w latach 2016-2019 (źródło: dane własne)

Rok	2016	2017	2018	2019
Liczba decyzji wygaszających na sprzedaż napojów alkoholowych	347	236	214	279

Zgodnie z danymi w tabeli nr 7 liczba wydanych decyzji wygaszających wyraźnie spadła w 2018 roku o 38% w stosunku do roku 2016. Jednak już w 2019 roku nastąpił znaczny wzrost wydanych decyzji o wygaszeniu zezwolenia o 30% w stosunku do roku ubiegłego. Najczęstszymi powodami wydania decyzji jest złożenie wniosku przez przedsiębiorcę (likwidacja punktu), upływ terminu ważności zezwolenia, zmiana składu osobowego wspólników spółki cywilnej, brak dokonania opłat oraz brak złożenia oświadczenia ze sprzedaży napojów alkoholowych za ubiegły rok.

Uchwałą Nr XXX/365/2016 Rady Gminy Mielno z dnia 29 grudnia 2016r. określona została wysokość opłaty za pobyt w placówce sprawującej opiekę nad osobami nietrzeźwymi przebywającymi na terenie gminy Mielno wynosi: 290 zł.

Tabela nr 8

Liczba osób umieszczonych w Ośrodku Terapii i Opieki Nad Nietrzeźwymi Sp. z o.o. w Koszalinie (źródło: dane Ośrodka Terapii i Opieki Nad Nietrzeźwymi Sp. z o.o. w Koszalinie)

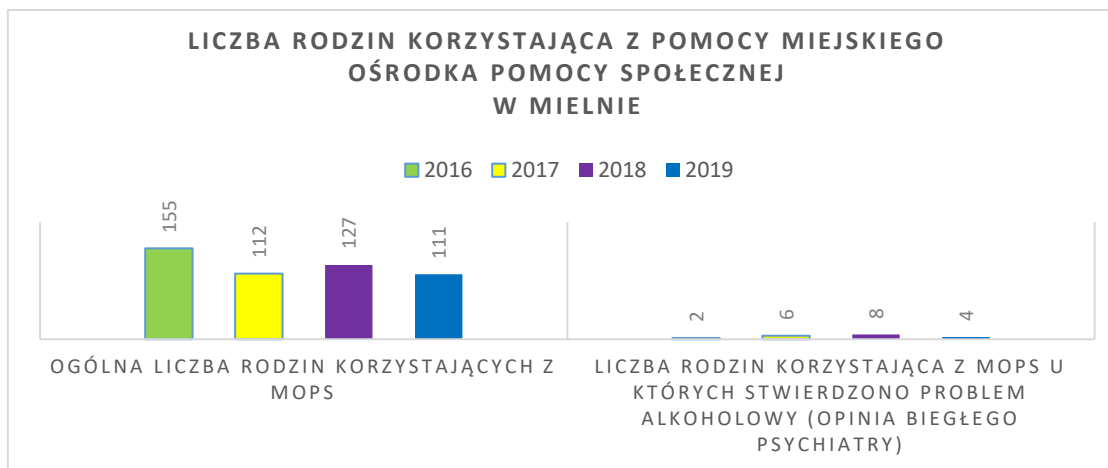
Liczba osób	Rok							
	2016		2017		2018		2019	
	I-V, IX-XII	VI-VIII	I-V, IX-XII	VI-VIII	I-V, IX-XII	VI-VIII	I-V, IX-XII	VI-VIII
Kobiety	1	0	2	5	2	14	2	17
Mężczyźni	17	19	31	67	55	112	36	96
razem:	18	19	33	72	57	126	38	113
	37		105		183		151	

Analiza danych (tabela nr 8) wskazuje sukcesywny wzrost liczby osób zatrzymanych do wytrzeźwienia umieszczonych w Ośrodku Terapii i Opieki Nad Nietrzeźwymi Sp. z o.o. w Koszalinie. Największy w latach 2016-2017 o 184% oraz 54% w latach 2017-2018. W 2019 roku zauważamy spadek ilości osób

zatrzymanych do wytrzeźwienia o 17,4%, w tym spadek wśród mężczyzn jest o 30% i wzrost kobiet o 18,7 w stosunku do roku 2018. Znaczną większość osób dowiezionych do ośrodka stanowią mężczyźni. Zauważamy również wzrost w okresie wakacyjno-urlopowym, kiedy na terenie gminy przebywają oprócz mieszkańców osoby spoza Gminy Mielno.

Wykres nr 6

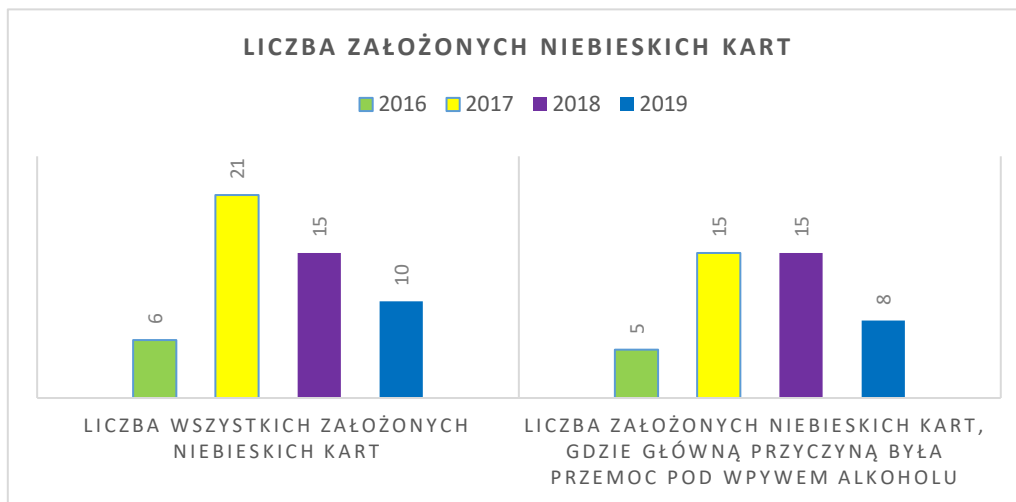
Liczba rodzin korzystająca z MOPS m.in. z powodu uzależnienia lub nadużywania alkoholu w latach 2016-2019 (źródło: dane własne- sprawozdanie PARPA G1, dane MOPS)



Liczba rodzin, którym udzielono pomoc oraz, u których stwierdzono problem alkoholowy (opinia biegłego psychiatry) przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Mielnie znacznie zmalała. Udział procentowy osób ze stwierdzonym problemem alkoholowym ogólnej liczbie rodzin korzystających z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Mielnie w 2018r. był na poziomie 10%, natomiast w 2019r. spadł do poziomu 3,6% (wykres nr 6).

Wykres nr 7

Liczba niebieskich kart w latach 2016-2019 (źródło: dane własne)



Na wykresie nr 7 w 2017 r. w porównaniu do lat ubiegłych widać 200% wzrost ilości założonych „niebieskich kart” oraz tych, których bezpośrednią przyczyną była przemoc pod wpływem alkoholu. Jednak już w 2018 roku ilość założonych niebieskich kart z uwagi na przemoc pod wpływem alkoholu pozostała na tym samym poziomie. W roku 2018 przyczyną założenia wszystkich niebieskich kart była przemoc związana z nadużywaniem alkoholu. W roku 2019 widać spadek wszystkich założonych niebieskich kart w stosunku do 2018 roku o 33,3% oraz o 20%, w którym przyczyną stosowania przemocy był alkohol.

Najskuteczniejszym sposobem przerwania przemocy jest odizolowanie sprawcy od osoby dotkniętej przemocą. Funkcjonariusze Policji (art. 15a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji) mogą zatrzymać

sprawcę przemocy, który stwarza bezpośrednie zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego. Sąd natomiast zastosować może środek zapobiegawczy w postaci nakazu opuszczenia przez sprawcę lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym (art. 275a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego). Nakaz opuszczenia lokalu mieszkalnego przez podejrzanego o stosowanie przemocy w skali kraju jest wydawany coraz częściej, jednak w praktyce przeważnie to osoba doświadczająca przemocy musi szukać bezpiecznego schronienia.

III. DIAGNOZA STANU PROBLEMÓW SPOŁECZNYCH NA TERENIE GMINY MIELNO.

Diagnozę sporządzono na podstawie elektronicznych anonimowych ankiet. Badania zostały przeprowadzone na przełomie czerwca i lipca oraz we wrześniu 2020 r. wśród uczniów szkół podstawowych oraz dorosłych mieszkańców Gminy Mielno.

A. Diagnoza mieszkańców

Badanie przeprowadzono wśród 174 dorosłych mieszkańców gminy Mielno, z czego 82,8% (144 osoby) stanowią kobiety. Ankietę wypełniło 30 mężczyzn, stanowiących 17,2% ankietowanych. Znaczną grupę respondentów ankiety - 58%, stanowią osoby z trzech grup wiekowych w wieku produkcyjnym w przedziale wiekowym od 30 do 59 roku życia. Pozostałych odpowiedzi udzieliły osoby w wieku powyżej 60 i 70 roku życia (36,8%). W badaniu wśród dorosłych wzięło udział osiem osób w wieku 18-20 lat. Ponad 2/3 respondentów to osoby aktywne zawodowo, 54% respondentów zaznaczyło, że pracuje całorocznie, natomiast 11,5% pracuje sezonowo bądź dorywczo. Osoby, które nie pracują, są na emeryturze lub rencie stanowią 34,5% ankietowanych.

Celem badania było zebranie danych na potrzeby zdiagnozowania:

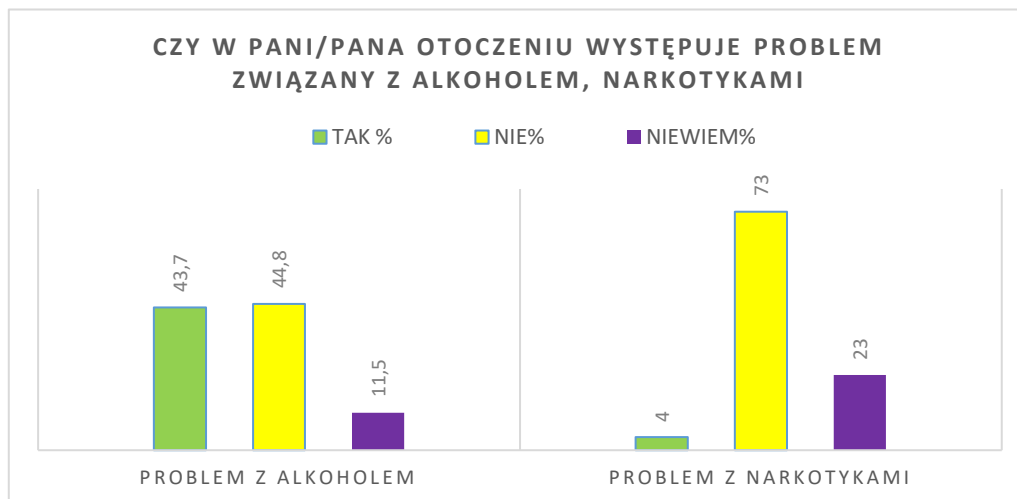
- problemów w obszarze przeciwdziałania zjawisku przemocy,
- zagrożeń związanych z uzależnieniami,
- sposobów spędzania czasu wolnego.

Uzależnienia

Skala występowania problemu uzależnień

Wykres nr 8

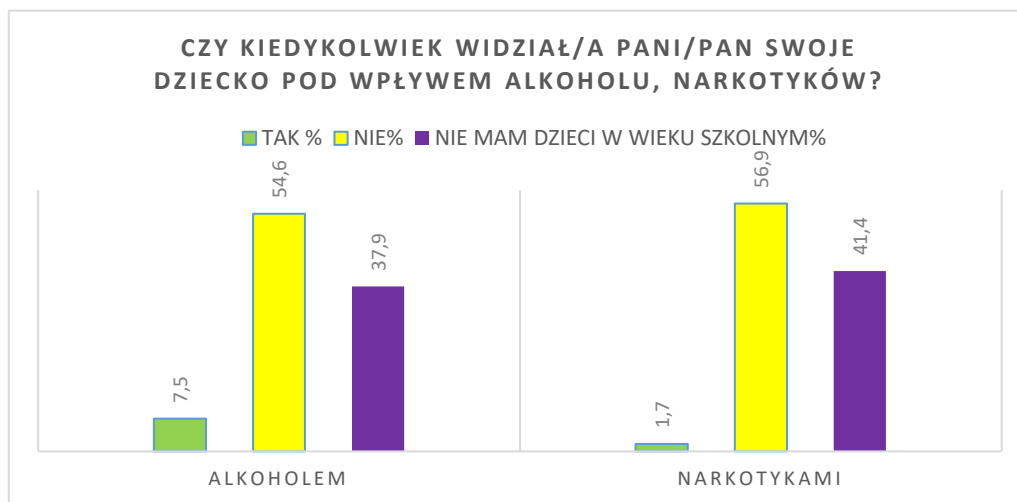
Skala występowania problemu uzależnień w najbliższym otoczeniu



Prawie połowa respondentów (43,7%) odpowiedziała twierdząco na pytanie dotyczące problemów związanych z alkoholem w najbliższym otoczeniu, które zostało w pytaniu rozszerzone nie tylko do rodziny, ale również sąsiadów i znajomych. 44,8% ankietowanych nie zauważa tego rodzaju problemów w najbliższym środowisku.

Problemy związane z narkomanią są w mniejszym stopniu diagnozowane przez ankietowanych, 73% badanych wskazało odpowiedź, że w ich najbliższym środowisku problem ten nie występuje. Tylko 7 (4%) osób wskazało na istnienie problemu w najbliższym otoczeniu.

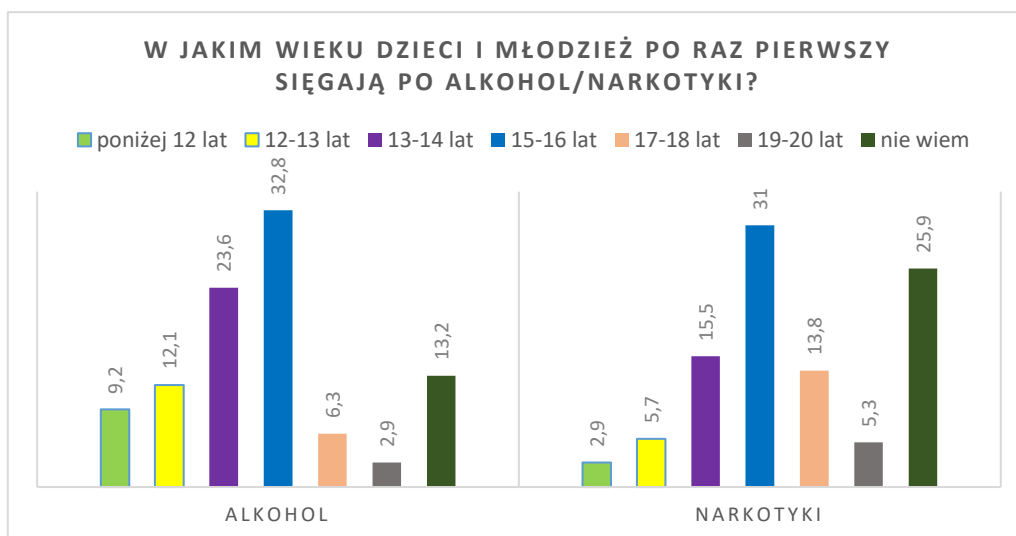
Wykres nr 9
Skala występowania odurzenia pod wpływem używek u dzieci



Niespełna 7,5% badanych potwierdziło, że widział swoje dziecko pod wpływem alkoholu (7 osób). 54,6 % badanych zadeklarowało, że nie widziało swojego dziecka pod wpływem alkoholu.

Odsetek respondentów, którzy nie widzieli swojego dziecka pod wpływem narkotyków jest nieco wyższy w stosunku do zdarzeń z alkoholem 56,9%. Trzy osoby (1,7%) potwierdziły, że widziały swoje dziecko odurzone narkotykami.

Wykres nr 10
Wiek inicjacji spożywania używek według rodziców

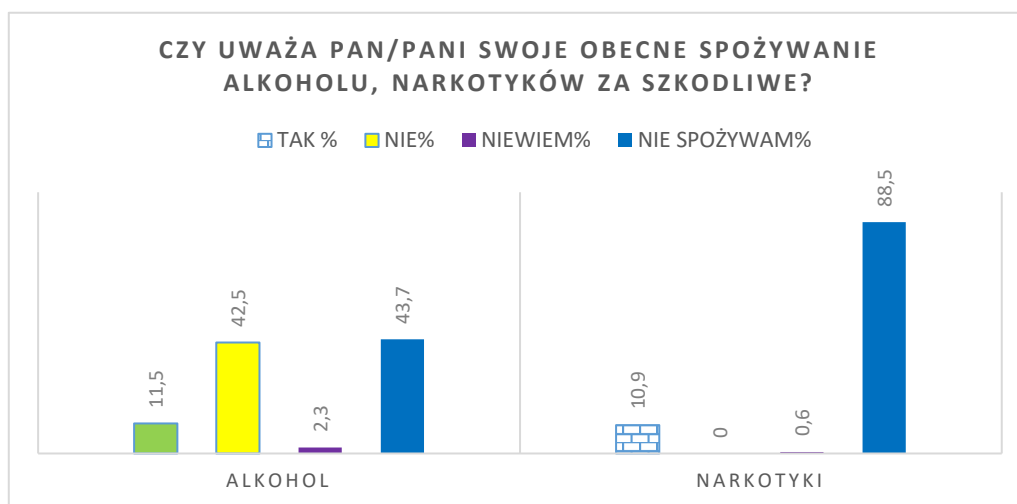


Najwięcej ankietowanych (32,8%) uważa, że młodzież w wieku 15-16 lat po raz pierwszy spożywa alkohol, a 23,6% badanych wskazało wiek 13-14 lat. Młodszych w przedziale wiekowym 12-13 lat wskazało 12,1% badanych, a poniżej 12 lat - 9,2%. Zdarzyły się również wskazania na wiek 17-18 lat na poziomie

6,3% (11 odpowiedzi), czy 19-20 lat tylko 2,9% (5 odpowiedzi). Odpowiedź “nie wiem” zaznaczyło 13,2% badanych.

Najwięcej, 31% ankietowanych wskazało przedział wiekowy 15-16 lat i 15,5% badanych zaznaczyło odpowiedź 13-14 lat, kiedy młodzież po raz pierwszy próbuje narkotyki. Znaczna grupa ankietowanych zaznaczyła odpowiedź “nie wiem” - 25,9% (45 osób), co może prowadzić do wniosku, że w kwestii spożycia narkotyków, jest mniej obserwacji respondentów i mają oni mniej wyrobione zdanie na ten temat.

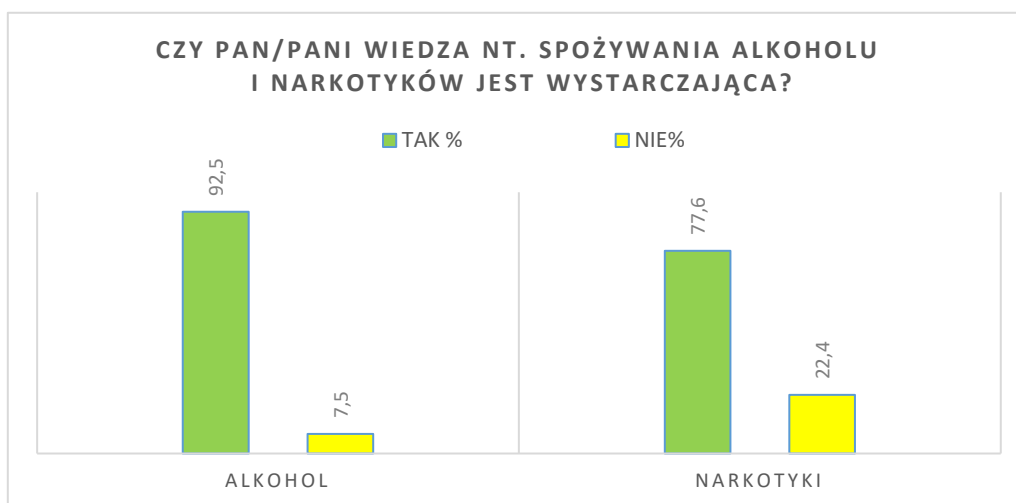
Wykres nr 11
Skala spożywania alkoholu i narkotyków przez respondentów



Wśród ogółu respondentów, prawie połowa 43,7% ankietowanych (76 osób) zadeklarowała, że nie pije alkoholu. Podobna liczbowo grupa (42,5%, czyli 74 osoby) nie ocenia swojego stylu spożywania alkoholu za szkodliwy. Odsetek osób, który ocenia swoje picie alkoholu za szkodliwe stanowi 11,5% ankietowanych (20 osób). Zdecydowana większość respondentów zadeklarowała również, że nie bierze narkotyków - 88,5% badanych. 19 osób (10,9%) ocenia swoje spożycie narkotyków za szkodliwe.

Poziom wiedzy związanej z uzależnieniami

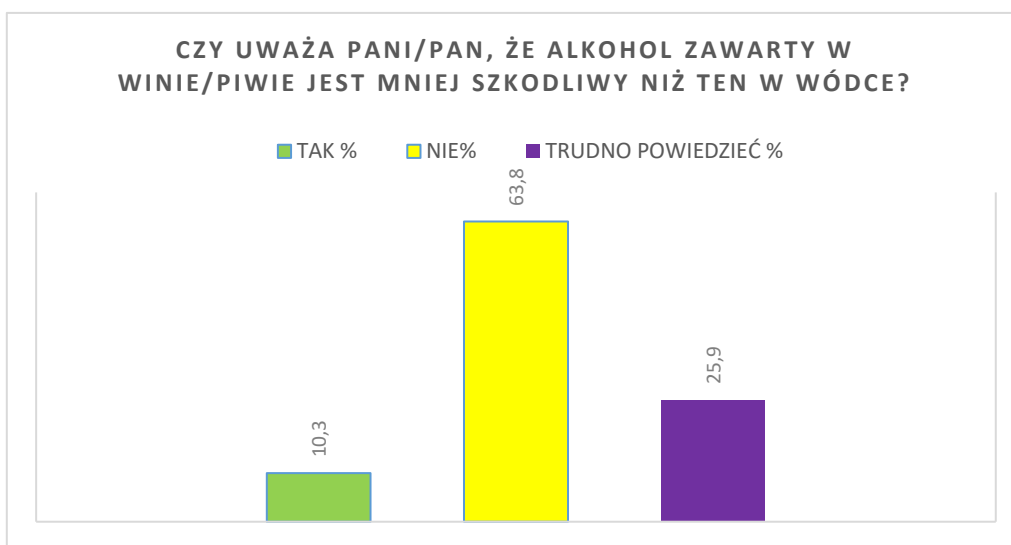
Wykres nr 12
Ocena poziomu wiedzy respondentów



Zdecydowana większość ankietowanych ocenia swoją wiedzę na temat szkodliwości spożycia alkoholu za wystarczającą, taką odpowiedź zaznaczyło aż 92,5% badanych (161 osób). Tylko 13 osób (7,5% ankietowanych) oceniło swoją wiedzę negatywnie.

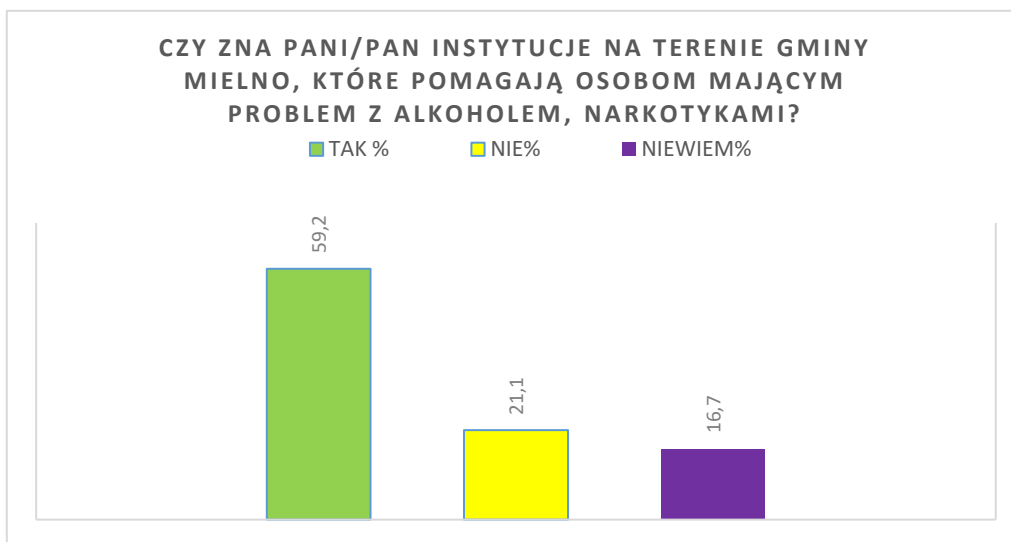
Odsetek 77,6 % badanych ocenia swoją wiedzę na temat skutków brania narkotyków za wystarczającą. 22,4% respondentów negatywnie ocenia swoją wiedzę na ten temat.

Wykres nr 13
Ocena poziomu wiedzy nt. szkodliwości alkoholu



W pytaniu sprawdzającym funkcjonowanie mitów i stereotypów dotyczących zawartości alkoholu w różnych napojach, 63,8 % (111 osób) wykazało się prawidłową wiedzą na ten temat. Osiemnaście osób zaznaczyło błędną odpowiedź, a 25,9 % respondentów (45 osób) przyznało się do niewiedzy.

Wykres nr 14
Ocena poziomu wiedzy w zakresie instytucji wsparcia



Ponad połowa respondentów (59,2%) potwierdza, że zna instytucję na terenie gminy, która pomaga osobom uzależnionym od alkoholu i narkotyków. Niestety 40,8% badanych udzieliło odpowiedzi “nie wiem” bądź wskazało, że nie zna takiej instytucji.

Ograniczenia i środki zaradcze

W pytaniach otwartych:

- Jakie, według Pana/ Pani środki zaradcze/rozwiązania może wprowadzić gmina Mielno, aby problem ALKOHOLIZMU został rozwiązany? wśród proponowanych środkach zaradczych najczęściej

pojawiają się wzmożone kontrole punktów handlowych, działania profilaktyczne, edukacyjne skierowane do dzieci i młodzieży, ograniczenie ilości koncesji w gminie, egzekwowanie zakazu spożywania alkoholu w określonych miejscach publicznych,

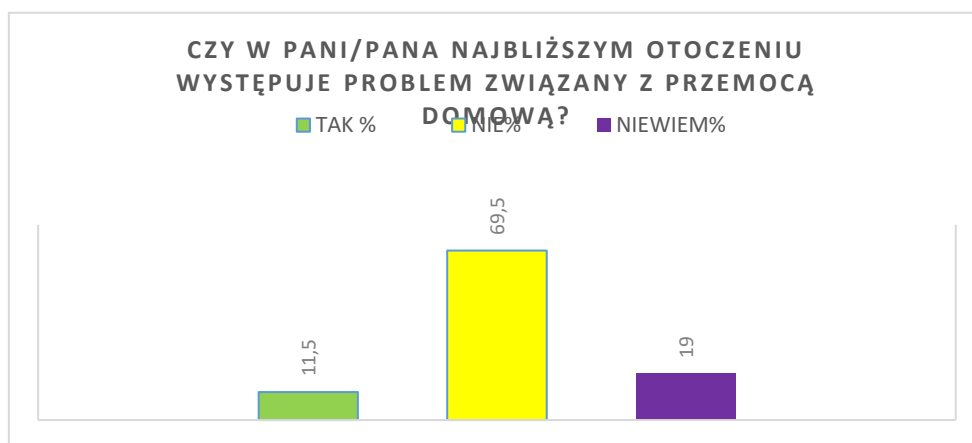
- Jakże, według Pana/ Pani środki zaradcze/ rozwiązania może wprowadzić gmina Mielno, aby problem NARKOMANII został rozwiązany? środki zaradcze wymieniane przez grupę badawczą dotyczą przede wszystkim edukacji wobec całej społeczności gminy, młodzieży oraz turystów. Respondenci zwracają również uwagę na potrzebę działania służb prewencyjnych w postaci kontroli miejsc rozrywkowych, ale również na ulicach, celowanie strategii promocyjnych wobec rodzin z dziećmi, a nie wobec osób młodych,
- Czy oczekuje Pan/Pani od władz lokalnych utrzymania dotychczasowych działań służących ograniczeniu sprzedaży alkoholu w sklepach w godzinach nocnych 23.00-6.00? **respondenci w zdecydowanej większości (78%) oczekują od gminy utrzymania ograniczeń sprzedaży alkoholu w sklepach w godzinach nocnych.**

Przemoc w rodzinie

Skala i struktura występowania przemocy

Wykres nr 15

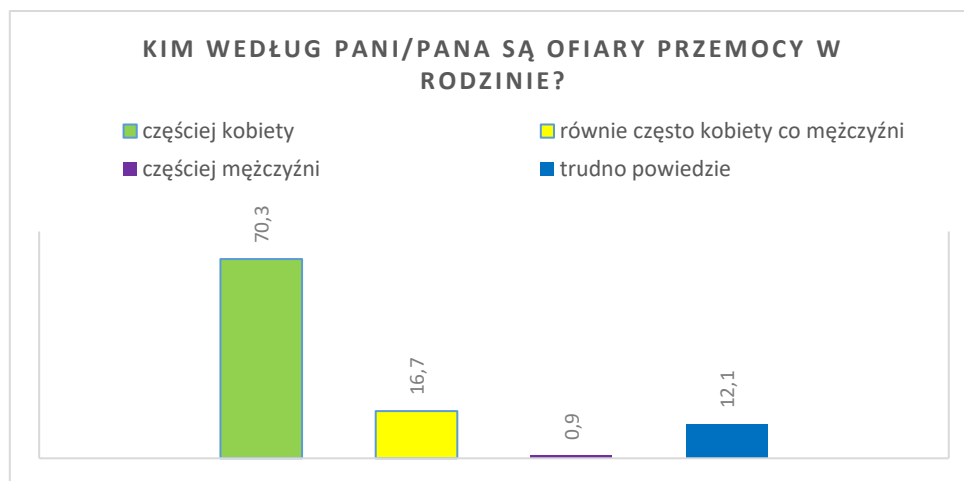
Skala występowania przemocy w najbliższym otoczeniu



11,5% (20 osób) ankietowanych diagnozuje w swoim najbliższym środowisku występowanie problemów związanych z przemocą domową. Zdecydowana większość 69,5% respondentów nie widzi takiego problemu.

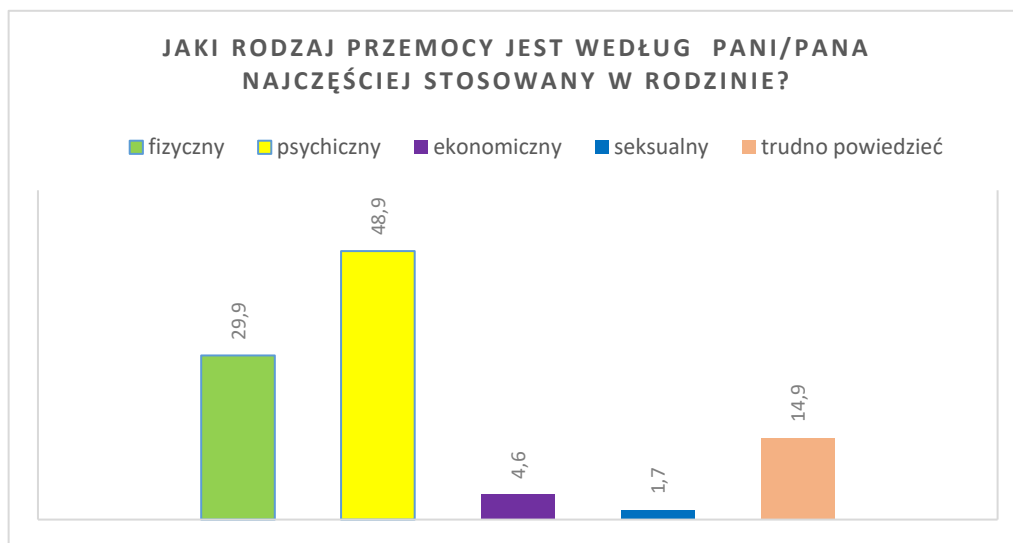
Wykres Nr 16

Struktura ofiar przemocy



Na pytanie dotyczące kim są ofiary przemocy w rodzinie, aż 70,3 % ankietowanych wskazało kobiety. 16,7% badanych uważa, że mężczyźni są równie często ofiarami przemocy jak kobiety.

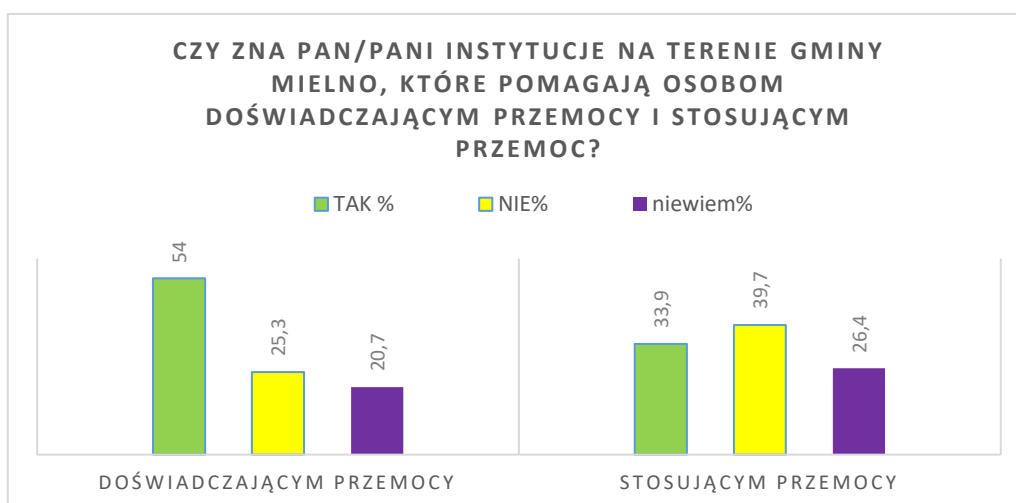
Wykres nr 17
Struktura rodzajów przemocy



Prawie połowa ankietowanych (48,9%) wskazują przemoc psychiczną jako rodzaj przemocy najczęściej stosowanej w rodzinie. 29,9% respondentów wymienia przemoc fizyczną. Inne rodzaje przemocy, w tym ekonomiczną (4,6%) i seksualną (1,7%) wskazało 11 osób. Ankietowani mogli wskazać tylko jedną odpowiedź.

Poziom wiedzy związany w przemocą

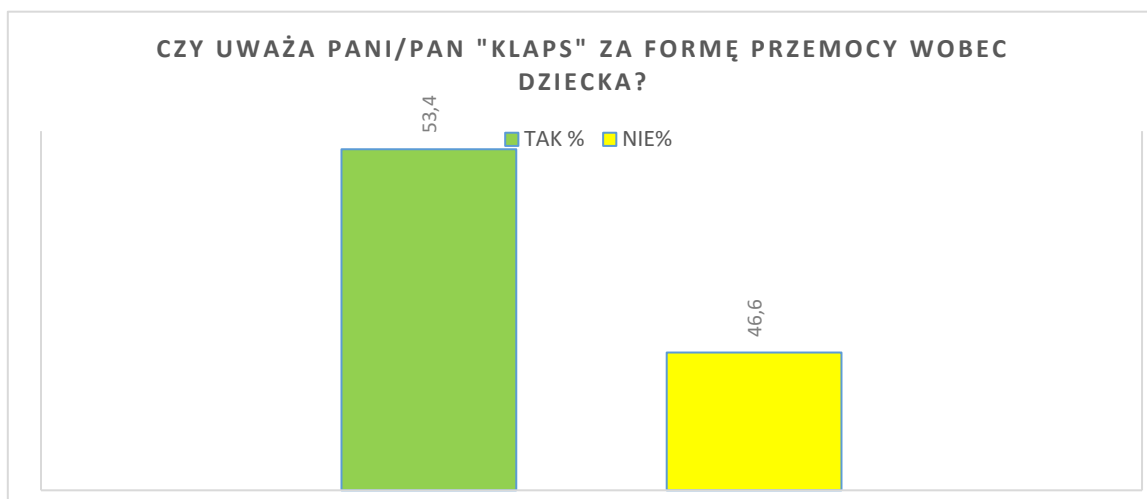
Wykres nr 18
Ocena poziomu wiedzy w zakresie instytucji wsparcia



Ponad połowa (54%) respondentów wskazała, że zna instytucje na terenie gminy, które pomagają osobom doświadczającym przemocy. Niestety znaczna grupa osób (46%) nie zna takich instytucji na terenie gminy, bądź udzieliło odpowiedzi “nie wiem”.

Przeważająca grupa 39,7% ankietowanych nie zna instytucji, do których mogą się zgłosić osoby stosujące przemoc, a 26,4% ankietowanych odpowiedziało “nie wiem”. Tylko 33,9% badanych (59 osób) potwierdziło, że zna instytucję pomagającą osobom stosującym przemoc.

Wykres nr 19
Ocena poziomu wiedzy, gdzie zaczyna się przemoc



Opinie na temat przysłowiowego “klapsa” wymierzonego dziecku dzielą grupę badanych na tych, którzy uważają klapsa za formę przemocy - 53,4% i na grupę 46,6%, która nie uważa klapsa za przemoc.

Środki zaradcze

Na pytanie otwarte: Jakie, według Pana/ Pani środki zaradcze/ rozwiązania może wprowadzić gmina Mielno, aby problem PRZEMOCY W RODZINIE został rozwiązany? respondenci wymieniają szereg środków zaradczych wobec zjawiska przemocy w rodzinie, najważniejsze z nich to:

- funkcjonowanie mieszkania tymczasowego,
- osobne ciało, które będzie zajmować się tylko problemem przemocy, będzie dyspozycyjne również w weekendy,
- kampanie edukacyjne, skierowanie edukacji na problem tego, co jest przemocą, materiały edukacyjne, plakaty, ulotki,
- możliwość anonimowego zgłaszania problemu przemocy,
- poprawa działania odpowiednich służb, ich większe zaangażowanie wychodzące poza działania biurokratyczne,
- pomoc psychologiczna dla ofiar,
- częste kontrole rodzin przemocowych przez odpowiednie służby.

B. Diagnoza dzieci i młodzieży

Badanie przeprowadzono wśród młodzieży w wieku 11-14 lat uczęszczających do klas siódmych i ósmych gminnych szkół podstawowych. Badanie przeprowadzono wśród 71 uczniów. Ankieta do wypełnienia udostępniona była elektronicznie przez dziennik elektroniczny. Spośród 71 osób, które wzięły udział w badaniu, 53,5% (38 osób) stanowią chłopcy. Ankietę wypełniło 46,5% dziewcząt. (33 osoby).

Cel badania: zebranie danych na potrzeby zdiagnozowania:

- problemów w obszarze przeciwdziałania zjawisku przemocy
- zagrożeń związanych z uzależnieniami,
- sposobów spędzania czasu wolnego.

Funkcjonowanie uczniów w szkole

Uczniowie zapytani, o to jak się czują w swojej klasie, w większości odpowiedzieli, że dobrze lub bardzo dobrze, taką odpowiedź zaznaczyło ponad 90% ankietowanych. Kilka osób oceniło, że w klasie czuje się raczej źle (3 osoby). Niestety aż 4 osoby zaznaczyły, że czują się bardzo źle w swojej klasie, chciałyby ją zmienić. Uczniowie czują się bezpiecznie w swoich szkołach, opinię taką wyraziło 85,9% ankietowanych. Na poziom bezpieczeństwa uczniów w szkołach raczej nie wpływają zaburzone relacje między uczniami, o czym świadczy fakt, że ponad 87,3% badanych na pytanie, czy są uczniowie w szkole, których się boją, odpowiedziało, że nie. Należy jednak zwrócić uwagę, że 9 uczniów potwierdziło, że boi się kolegów w szkole.

Na pytanie o funkcjonowanie w szkołach zwyczajów prześladowania młodszych uczniów, 88,7% badanych zaprzeczyło, bądź wskazało, że nie wie czy "fala" jest w szkole. Ośmiu uczniów (11,3% badanych) potwierdziło, że takie zjawisko jest, co przy stosunkowo niewielkiej liczbie potwierdzających to zjawisko, świadczy o tym, że stanowi raczej margines życia szkoły.

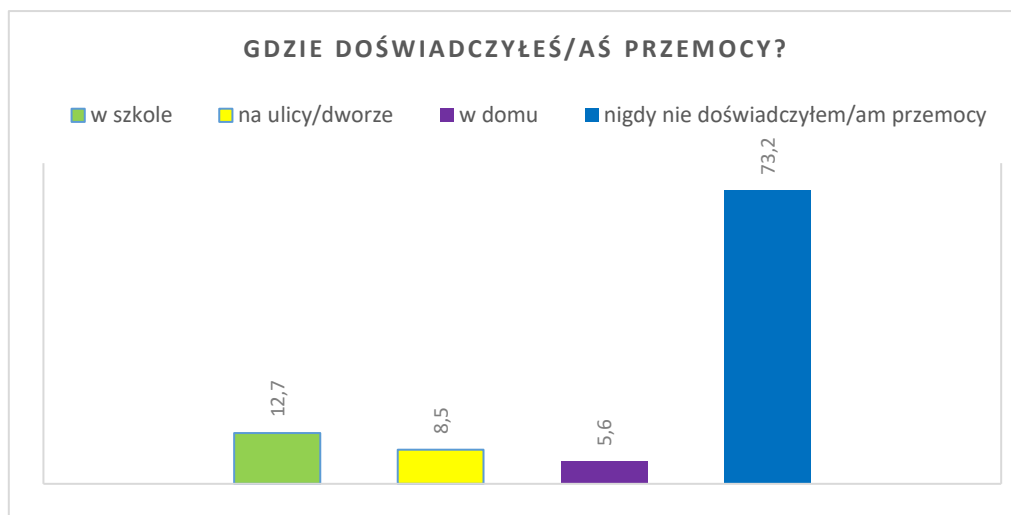
Znaczna część uczniów była na wagarach (62%), w tym aż 9,9% uczniów zaznaczyło, że na wagarach było wiele razy. 38% ankietowanych nie było na wagarach. Uczniowie spośród najczęstszych przyczyn wagarów wymieniają: nuda (opinia dotyczy 21% uciekających z lekcji) i presja rówieśników (16% "wagarowiczów").

Relacje z rodziną

Czynnikami chroniącym przed podejmowaniem zachowań ryzykownych i niepożądanych u dzieci i młodzieży są niewątpliwie dobre relacje z rodziną. Uczniowie deklarują w przeważającej większości bardzo dobre lub dobre relacje z rodzicami (łącznie ponad 90%). Dobre relacje z rodzicami to niewątpliwie zasób chroniący, który zostanie wykorzystany w planowaniu oddziaływań profilaktycznych poprzez tworzenie sojuszu rodzic-nauczyciel w przeciwdziałaniu uzależnieniom.

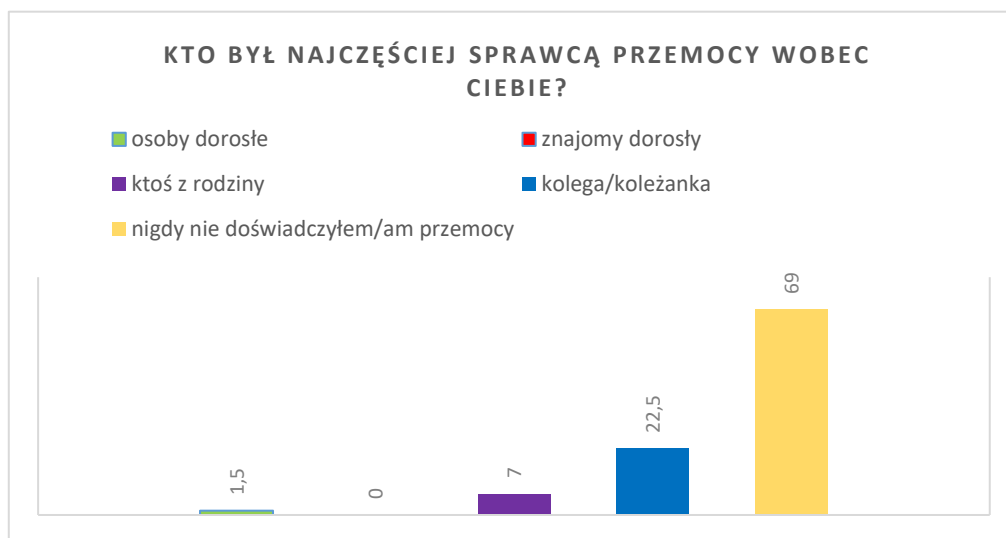
Przemoc

Wykres nr 20
Miejsce doświadczania przemocy



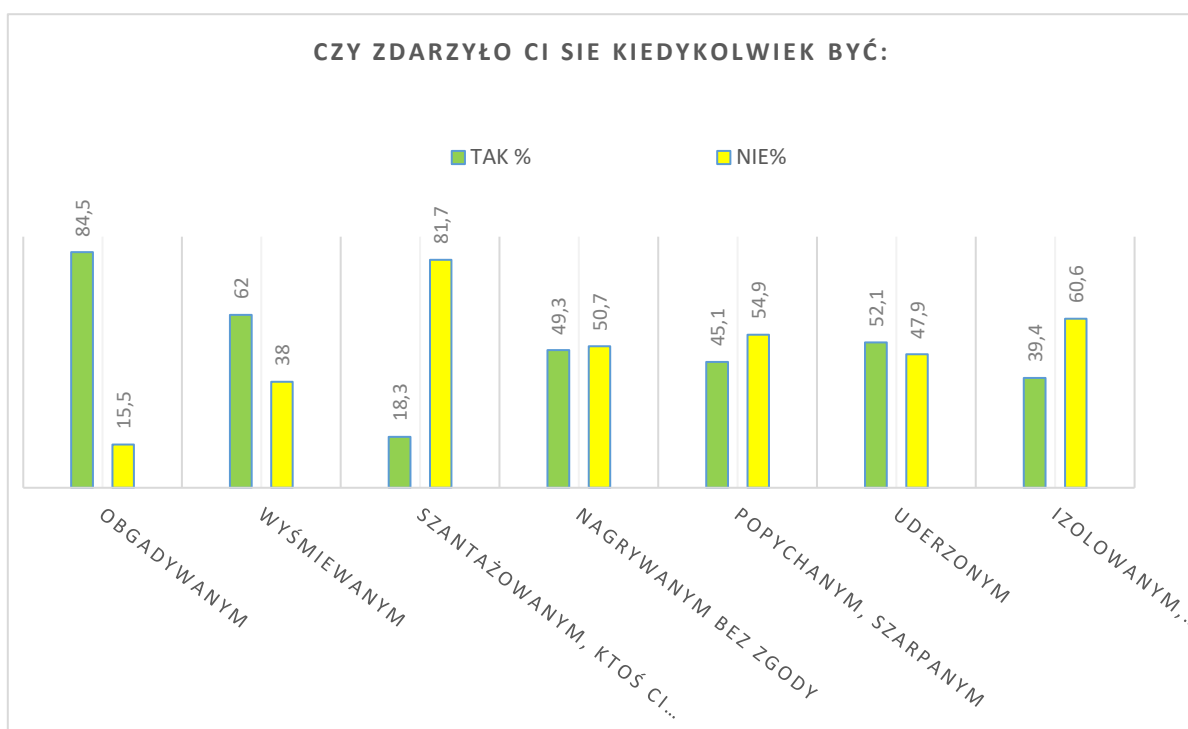
Nigdy nie doświadczyło przemocy 73,2% uczniów. Pozostałe osoby (26,8% badanych) wskazują, że przemocy doświadczył głównie w szkole (12,7%), na ulicy (8,5%) bądź w domu (5,6%).

Wykres nr 21
Skala i umiejscowienie występowania przemocy



22,5% respondentów (22 osoby) wskazuje, że najczęściej doznały przemocy od kolegi bądź koleżanki (16 osób), 7% od kogoś z rodziny (5 osób). Ponad połowa 69% nigdy nie doświadczyła przemocy.

Wykres nr 22
Formy stosowania przemocy



Uczniowie potwierdzają, że zjawisko tzw. obgadywania jest powszechne wśród uczniów, taką odpowiedź zaznaczyło 84,5% badanych, co stanowi 60 na 71 osób. Ponad 62% (44 osoby) ankietowanych byli wyśmiewani. Na pytanie o to, czy uczeń był obiektem szantażu, 81,7% (58 uczniów) odpowiedziało, że nie. 13 osób (18,3% respondentów) potwierdziło, że było szantażowanym i ktoś im groził, co potwierdza, że zjawisko przemocy wśród uczniów jest raczej na marginesie życia szkoły.

Prawie połowa uczniów była nagrywana bez zgody (35 osób, co stanowi 49,3% respondentów), co wskazuje na to, że uczniów należy edukować na temat nielegalności i karalności takich zjawisk, jak również być może należy w większym stopniu egzekwować przestrzeganie zasad wykorzystywania telefonów na terenie szkoły. 45,1% ankietowanych wskazała, że była popychana bądź szarpana. Ponad połowa (52,1%) uczniów doznała również przemocy fizycznej w postaci uderzenia. Badani uczniowie mają również styczność ze zjawiskiem ostracyzmu, 39,4% uczniów było izolowanym bądź lekceważonym.

Cyberprzemoc

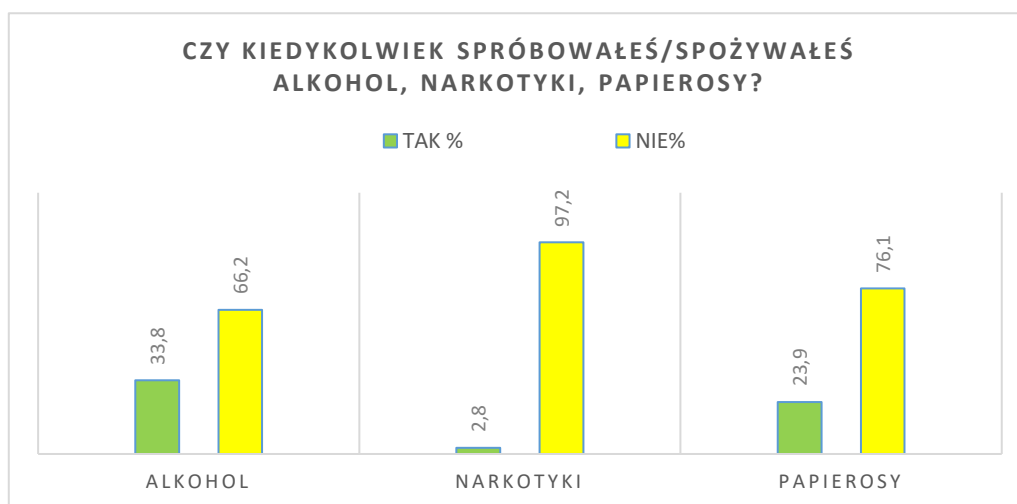
Zjawisko cyberprzemocy definiuje się jako przemoc z użyciem technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Podstawowe formy zjawiska to nękanie, straszenie, szantażowanie z użyciem Sieci, publikowanie lub rozsyłanie ośmieszających kompromitujących informacji, zdjęć, filmów, podszywanie się w Sieci pod kogoś wbrew jego woli. Do działań określanych mianem cyberprzemocy wykorzystywane są głównie: poczta elektroniczna, czaty, komunikatory, strony internetowe, blogi, serwisy społecznościowe, grupy dyskusyjne, SMS, MMS.

Badanie pokazuje, że zdecydowana większość ankietowanych była obiektem tzw. hejtu, bądź zna kogoś ze szkoły kogo to dotyczyło (64.7% osób ankietowanych udzieliło takich odpowiedzi). Umieszczenie obrazków bądź zdjęć ośmieszających w Internecie dotknęło bezpośrednio 14,1% osób. Ponad 1/3 (33,8%) ankietowanych przyznaje, że otrzymała wiadomość z przezwiskami, obelgami. 14,1% ankietowanych przyznaje, że była szantażowana, bądź grożono jej w wiadomości. 32,4% ankietowanych spotkało włamanie na konto np. w portalu społecznościowym.

Udzielone odpowiedzi w dużym stopniu potwierdzają występowanie cyberprzemocy i wymaga podjęcia działań zarówno przez rodziców oraz nauczycieli, które uświadomią młodzieży i dzieciom skutki takich działań.

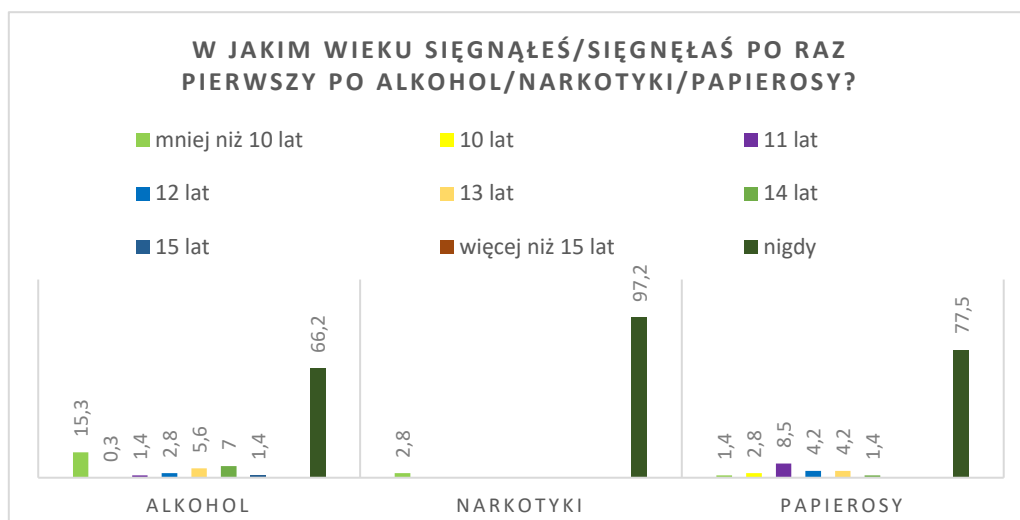
Uzależnienia

Wykres nr 23
Skala inicjacji uzależnień –narkotyki, alkohol, papierosy



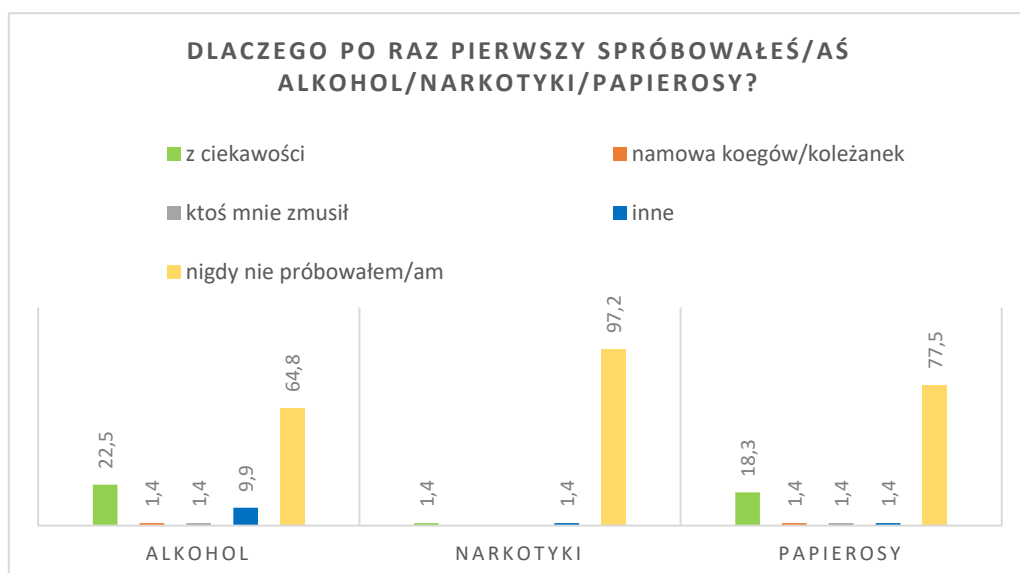
Wśród ankietowanych 33,8% przyznało, że piła alkohol. Pozostała zdecydowana większość 66,2% zaznaczyła, że nie piła alkoholu. wśród badanych respondentów tylko dwie osoby potwierdziły, że próbowały narkotyki (2,8%). Zdecydowana większość ankietowanych uczniów (76,1%) nie spróbowała do tej pory papierosa, do czego przyznaje się 23,9% uczniów.

Wykres nr 24
Wiek inicjacji uzależnień



Niepokojącym jest fakt, że wśród uczniów, którzy sięgnęli po alkohol (24 osoby na 71), aż 45% w tej grupie (11 osób) podjęło inicjację alkoholową w wieku poniżej 10. Również wszyscy z 2,8% uczniów, które spróbowały narkotyków zaznaczyły, że spróbowały ich wieku poniżej 10 lat. 8,5% ankietowanej grupy, która miała do czynienia z papierosami, spróbowała papierosa najczęściej w wieku 11 lat.

Wykres nr 25
Przyczyny sięgania po używki i uzależniacze



Jako przyczynę spróbowania narkotyków jedna osoba wymieniła, że zrobiła to z ciekawości, druga osoba nie wiedziała, że zażywa narkotyki. Wśród przyczyn sięgnięcia po alkohol, uczniowie najczęściej (64% osób, które sięgnęły po alkohol) wymieniają ciekawość. Najczęściej wymienianą przyczyną spróbowania papierosów, jest ciekawość (13 osób udzieliło takiej odpowiedzi na 16, które wskazało przyczyny).

Wykres nr 26
Struktura spożycia alkoholu



Alkoholami najbardziej rozpowszechnionymi w grupie pijącej jest piwo i wódka (po około 41% uczniów, którzy piją alkohol) oraz drinki (taką odpowiedź zaznaczyło około 7% pijących ankietowanych).

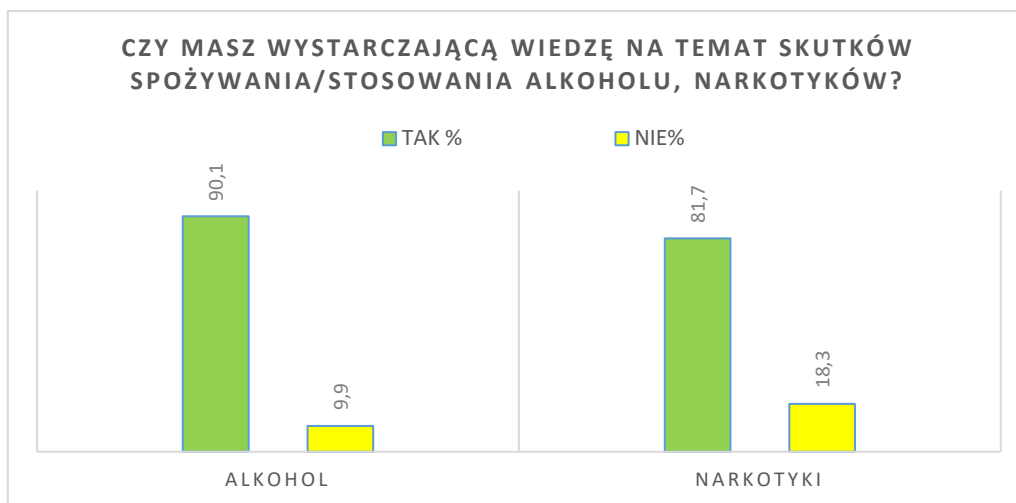
Wykres nr 27
Częstotliwość spożycia/stosowania uzależniaczy i używek



Wśród stosunkowo marginalnej grupy uczniów, którzy przyznali, że piją alkohol (16,9% wszystkich respondentów, czyli 12 osób) na pytanie o częstotliwość tych zdarzeń, najczęściej odpowiadali, że piją alkohol kilka razy w roku (9,9% - 7 osób). Pozostałe osoby zaznaczyły, że piją alkohol kilka razy w miesiącu (2 osoby), raz w tygodniu (1 osoba). Jedna osoba zaznaczyła, że pije alkohol kilka razy dziennie. 2,8% ankietowanych (2 osoby) przyznało się do zażywania narkotyków, zaznaczając, że zażywa je kilka razy dziennie. Do palenia sporadycznie bądź regularnie papierosów bądź e-papierosów przyznaje się 5 osób (7%) ankietowanych.

Wykres nr 28

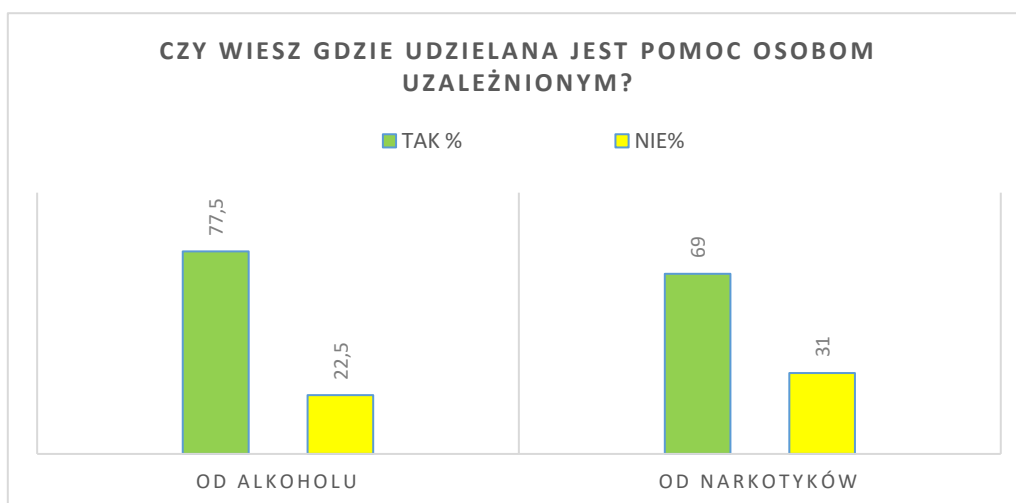
Poziom wiedzy w zakresie skutków uzależnień



Uczniowie są przekonani w zdecydowanej większości (ponad 90%), że mają wystarczającą wiedzę na temat skutków picia alkoholu. Tylko niecałe 10% przyznaje, że nie ma wystarczającej wiedzy w tym zakresie. Badani w większości uważają, że mają wystarczającą wiedzę na temat skutków brania narkotyków. 13 osób przyznało się do niewiedzy w tej tematyce.

Wykres nr 29

Poziom wiedzy nt. instytucji udzielającym pomocy



Przeważająca grupa ankietowanych (77,5%) jest przekonana, że wie, gdzie jest udzielana pomoc osobom uzależnionym od alkoholu. Zdecydowana większość (69%) uczniów twierdzi również, że wiedzą gdzie udzielana jest pomoc osobom uzależnionym od narkotyków. 22 osoby na 71 badanych przyznały się do niewiedzy w tym temacie.

Dostępność

Wśród 21 respondentów, które określiło stopień trudności zdobywania narkotyków, ponad połowa określiła, że zdobycie narkotyków jest łatwe, bądź bardzo łatwe. Spośród 74 badanych 70,4% nie ma zdania na ten temat. Wśród osób, które wyraziły opinię na temat stopnia łatwości/trudności zakupu alkoholu przez nieletniego, zdania są podzielone. Ponad połowa osób (53.3%) uznaje, że raczej łatwo bądź bardzo łatwo kupić alkohol nieletniemu. Prawie połowa (46,7%) uczniów uważa natomiast, że raczej trudno bądź bardzo trudno

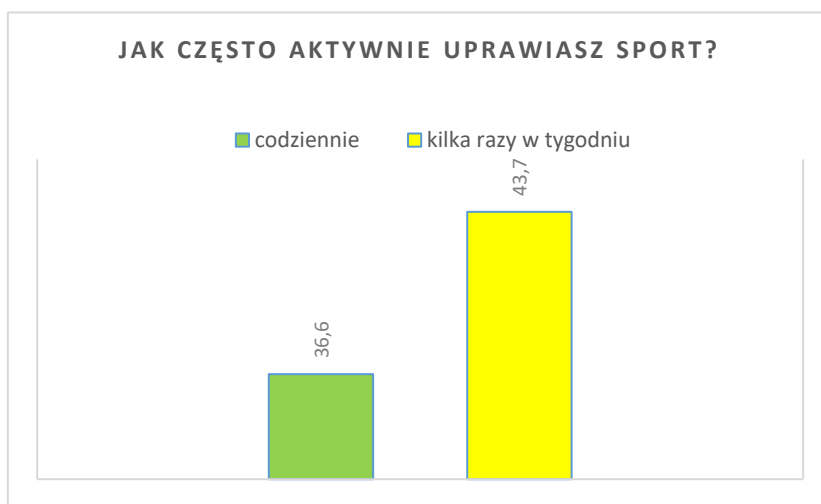
jest kupić alkohol nieletniemu. Zdecydowana większość ankietowanych - 74,6% uważa, że raczej trudno bądź bardzo trudno jest kupić papierosy nieletniemu.

Uzależnienie od komputera, Internetu, gry hazardowe

Badani uczniowie najczęściej (40,8% ankietowanych) korzystają z gier komputerowych bądź telefonu codziennie przez 2-3 godziny. 31% przyznaje, że korzysta więcej niż 5 godzin dziennie. 4 osoby zaznaczyły odpowiedź, że nie korzystają z telefonu/gier komputerowych. Uczniowie najczęściej korzystając z komputera/telefonu wybierają portale społecznościowe (35,2%) i gry komputerowe (32,4%). 11,3% ankietowanych przyznaje, że w przypadku braku dostępu do Internetu czułaby się źle, taka sytuacja byłaby dla nich tragedią. Prawie połowa 47,9% respondentów korzystała z automatów do gry. 5 uczniów (7 %) grało w gry hazardowe, w które można wygrać pieniądze.

Spędzanie czasu wolnego

Wykres nr 30
Częstotliwość uprawiania sportu



Zdecydowana większość uczniów uprawia sport codziennie (36,6%) lub kilka razy w tygodniu (43,7%). Wśród posiadających rodzeństwo 76% uczniów spędza z nim czas codziennie, bądź kilka razy w tygodniu. Uczniowie w zdecydowanej większości (73,2%) spędzają czas z rodzicami codziennie. 16,9% ankietowanych zaznaczyła inne odpowiedzi, najczęściej kilka razy w tygodniu. 40,8% ankietowanych spędza czas na grach komputerowych bądź telefonicznych codziennie przez 2-3 godziny. 31% przyznaje, że robi to więcej niż 5 godzin dziennie.

Zagospodarowanie czasu wolnego dzieciom i młodzieży służy zarówno zaspokojeniu ich potrzeb, jak i rozwijaniu pasji i talentów. Dobrze zorganizowane zajęcia stanowią formę profilaktyki uzależnień, przeciwdziałania zjawiskom patologicznym, a także dbania o higienę psychofizyczną młodzieży (rozładowanie napięcia, usuwanie psychicznego zmęczenia, czy też eliminowanie stresów). Organizowane zajęcia pozalekcyjne, czy pozaszkolne eliminują przykre przeżycia w szkole i środowisku rodzinnym. Mając dobrze wypełniony czas wolny dzieci i młodzież nie sięga po alkohol, narkotyki czy papierosy. Dzieje się tak dlatego, że są zaabsorbowani zajęciami i innymi rozrywkami, dzięki którym mają możliwość rozwoju, wykazania się zdolnościami i umiejętnościami. Dlatego tak ważne jest zapewnienie możliwości spędzenia czasu wolnego, będącego na tyle atrakcyjne, że będą stanowiły alternatywę dla innych destrukcyjnych możliwości.

Respondenci na pytanie otwarte: **Na jakie zajęcia pozalekcyjne chciałbyś/chciałabyś chodzić w szkole?** (pytanie otwarte) udzielili najczęściej odpowiedzi: sportowe (siatkówka, piłka nożna, gimnastyka, tenis, basen, kolarstwo, wspinaczka), kulinarne, fotograficzne, teatralne, matematyczne, muzyczne, nauka języka migowego, geograficzne, nauka języka angielskiego i francuskiego, biologiczne, klub książki, taneczne, programowania i robotyki, informatyczne, chemiczne, szachowe, plastyczne (kolejność przypadkowa).

IV. ZASOBY KADROWE.

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie m.in.: inicjuje działania służące rozwiązywaniu problemów alkoholowych, pełni funkcje doradczą i opiniującą przy konsultacji programu, podejmuje czynności zmierzające do orzeczenia o zastosowaniu wobec osoby uzależnionej od alkoholu obowiązku poddania się leczeniu w zakładzie leczenia odwykowego, podejmuje interwencje wobec rodziny dotkniętej przemocą w oparciu o procedurę Niebieskiej Karty, opiniuje wnioski o wydanie zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych pod względem zgodności z uchwałą Rady Gminy Mielno, dokonuje kontroli przestrzegania zasad i warunków korzystania z zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych, współpracuje z rodziną dotkniętą przemocą w oparciu.

Gminny Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie m.in.: prowadzi pomoc osobom, rodzinom w przezwyciężaniu ich problemów. Podejmuje działania pomocowe i interwencyjne w momencie kryzysowym. Ponadto współdziała z innymi podmiotami przy rozwiązywaniu problemu i przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie np. zawiadomienie do prokuratury o podejrzeniu przestępstwa.

Placówki oświatowe na wszystkich poziomach edukacyjnych m.in.: prowadzą profilaktyczną działalność informacyjno – edukacyjną w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom wśród dzieci i młodzieży, rodziców, uruchamia procedurę Niebieskiej Karty w sytuacji występowania przemocy w rodzinie.

Placówki wsparcia dziennego (światlice opiekuńczo- wychowawcze) m.in.: zapewniają opiekę i wychowanie, pomoc w nauce, organizują czas wolny, zabawę i zajęcia sportowe, rozwijają zainteresowania dzieci i młodzieży.

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Mielnie m.in.: prowadzi pracę socjalną z rodzinami z problemami uzależnień, prowadzi działania na rzecz dożywiania dzieci, prowadzi działania z zakresu pomocy osobom bezdomnym uzależnionym od alkoholu, motywuje do podjęcia leczenia odwykowego, udziela pomocy finansowej osobom, które podjęły leczenie odwykowe, uruchamia procedurę Niebieskiej Karty w sytuacji występowania przemocy w rodzinie.

Centrum Kultury w Mielnie m.in.: zapewnia różne formy zagospodarowania czasu wolnego dzieciom i młodzieży oraz całym rodzinom służącą zarówno zaspokojeniu ich potrzeb, jak i rozwijaniu pasji i talentów. Ponadto organizuje wydarzenia mające na celu edukację mieszkańców w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom, rozwijające umiejętności wychowawcze oraz poprawiające wzajemne relacje.

Klub Integracji Społecznej m.in.: prowadzi integrację społeczną i zawodową osób zagrożonych wykluczeniem społecznym.

Straż Miejska w Mielnie m.in.: kontroluje placówki prowadzące obrót alkoholem w zakresie zgodności sprzedaży napojów alkoholowych z aktualnymi wydanymi zezwoleniami oraz przestrzegania zasad i warunków korzystania z zezwoleń, egzekwuje zakaz spożywania alkoholu w miejscu publicznym.

Posterunek Policji w Mielnie, Komisariat Policji I w Koszalinie m.in.: ochrania rodziny przed sprawcą przemocy, kontroluje funkcjonowanie placówek prowadzących obrót alkoholem, egzekwuje zakaz spożywania alkoholu w miejscu publicznym, prowadzi systematyczne kontrole trzeźwości kierowców, interweniuje w przypadkach zakłócania porządku publicznego, uruchamia procedurę Niebieskiej Karty w sytuacji występowania przemocy w rodzinie.

Sąd Rejonowy w Koszalinie m.in.:

- III Wydział Rodzinny i Nieletnich: orzeka o obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu oraz ustanawia nadzór kuratora, podejmuje działania wobec rodzin niewydolnych wychowawczo,
- II Wydział Karny: orzeka w sprawach przemocy domowej oraz czynów zabronionych popełnianych przez sprawców będących pod wpływem alkoholu,
- Zespół Kuratorskiej Służby Sądowej: prowadzi działania wobec osób stosujących przemoc oraz skazanych za inne przestępstwa popełnione pod wpływem alkoholu, wykonuje orzeczenia w sprawach rodzinnych dotyczących rodzin dysfunkcyjnych i niewydolnych wychowawczo z problemem alkoholowym, sprawuje nadzór nad przebiegiem realizacji zobowiązania do poddania się leczeniu odwykowemu.

Prokuratura Rejonowa w Koszalinie m.in.: kieruje do sądu wnioski o objęcie obowiązkiem leczenia odwykowego, prowadzi działania zmierzające do ukarania osób stosujących przemoc.

Placówki szpitalne m.in.: udzielają wczesnej specjalistycznej pomocy medycznej pacjentom pod wpływem alkoholu i środków odurzających, udzielają wsparcia i prowadzą pacjentów uzależnionych, uruchamiają procedurę Niebieskiej Karty w sytuacji występowania przemocy w rodzinie.

Podstawowa Opieka Zdrowotna m.in. podejmuje wczesne rozpoznawanie ryzykownego i szkodliwego picia alkoholu i wynikających z tego szkód zdrowotnych, podejmuje interwencje w celu ograniczania picia alkoholu przez pacjentów, stosuje procedury przesiewowe służące wczesnemu wykrywaniu uzależnienia od alkoholu, kieruje osoby z podejrzeniem uzależnienia do konsultacji w placówkach specjalistycznych, udziela podstawowych świadczeń osobom uzależnionym i współuzależnionym, uruchamia procedurę Niebieskiej Karty w sytuacji występowania przemocy w rodzinie, wypełnienie bezpłatnego zaświadczenia lekarskiego dla osób doświadczających przemocy w rodzinie (obowiązek lekarza).

Organizacje pozarządowe m.in.: realizują zadania publiczne w zakresie określonym w programie współpracy.

V. ADRESACI PROGRAMU.

Zakres działań ujętych w niniejszym Programie ukierunkowany został na następujące grupy docelowe:

- osoby uzależnione lub spożywające alkohol ryzykownie/szkodliwie,
- rodzinę i środowisko lokalne,
- ogół mieszkańców i grupy ryzykownych zachowań.

Najlepsze efekty można uzyskać poprzez zapewnienie pomocy i wsparcia ww. grupom dzięki działaniom systemowym, które wzajemnie się przenikają. (rysunek nr 1)

Rysunek Nr 1



Spektrum działań podejmowanych na terenie Gminy Mielno w kierunku leczenia, przeciwdziałania oraz utrwalania pożądaných efektów dotyczących uzależnień jest bardzo szerokie. Osoby i rodziny mogą korzystać z oferty dostosowanej do zindywidualizowanych potrzeb.

Ze względu na skalę zjawisk związanych z nadużywaniem alkoholu Program skierowany jest do wszystkich mieszkańców Gminy Mielno, którzy w życiu prywatnym lub zawodowym spotykają się z tym problemem oraz jego konsekwencjami, jak również do wszystkich osób zainteresowanych tą tematyką, w szczególności jednak do:

- dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniem oraz ich rodziców, opiekunów, wychowawców i nauczycieli,

- osób dorosłych zagrożonych uzależnieniem,
- osób uzależnionych,
- osób współuzależnionych, w tym w szczególności ofiar i świadków przemocy,
- osób zawodowo zajmujących się problematyką uzależnień,
- osób uzależnionych po ukończeniu terapii.

VI. CELE GŁÓWNE PROGRAMU.

I. Powadzenie działań profilaktycznych, informacyjno-edukacyjnych podnoszących poziom wiedzy i świadomości nt. uzależnień i przemocy

Działania:

1. Edukacja dzieci, rodziców i mieszkańców w zakresie przeciwdziałania uzależnieniom i przemocy, rozwijająca umiejętności wychowawcze, poprawy relacji m.in. warsztaty, szkolenia, teatralne przedstawienia i animacje profilaktyczne, rekolekcje/spotkania profilaktyczne, spotkania ze specjalistami od uzależnień, szkoły wychowawców, zakup i dystrybucja materiałów edukacyjno-informacyjnych.
2. Realizacja programów (w tym rekomendowanych) profilaktycznych/festynów profilaktycznych/konkursów/działań o charakterze informacyjno-edukacyjnym/zajęć dla uczniów i mieszkańców m.in. z rodzin z problemem alkoholowym poprzez prowadzenie zajęć stacjonarnych i wyjazdowych m.in. wokalnych, muzycznych, teatralnych, szachowych, sportowych, nauki pływania, rowerowych, turystycznych, kulinarnych, form graficznych i użytkowych, językowych, naukowych oraz edukacyjno-rozwojowych, letnich animacji (w tym m.in. koszty wynagrodzenia, wyposażenia i materiałów niezbędnych do prowadzenia zajęć, transportu, noclegu, wyżywienia, wynajem baseny).
3. Animacje czasu wolnego i działania profilaktyczne prowadzone podczas różnych wydarzeń artystycznych i spotkań kulturalno-rozrywkowych integrujących lokalną społeczność.
4. Promowanie trzeźwego stylu życia poprzez organizację spotkań rozwijających pasje i zainteresowania różnych grup wiekowych.
5. Szkolenia/kursy/zakup materiałów edukacyjnych dla osób prowadzących zajęcia (w tym sportowe) z zakresu znajomości strategii profilaktycznych, zasad pracy z dziećmi i młodzieżą z grupy ryzyka, sytuacji psychologicznej dzieci w rodzinie alkoholowej, organizacja i finansowanie kontroli, superwizji/ konsultacji dla osób udzielających m.in. pomocy psychologicznej dzieciom z rodzin z problemem alkoholowym/ problemem przemocy.
6. Finansowanie kampanii reklamowych, szkoleń, konsultacji, konferencji, seminariów, zakup materiałów edukacyjnych dla osób zajmujących się problematyką rozwiązywania problemów uzależnień oraz przedsiębiorców i ich pracowników, zakup, dystrybucja materiałów edukacyjno – informacyjnych.
7. Promowanie trzeźwego stylu życia, zakup/legalizacja alkomatów ogólnodostępnych dla mieszkańców w celu samodzielnego sprawdzania stanu trzeźwości (działanie profilaktyczne).

Realizatorzy:

- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Mielnie i/lub
- Urząd Miejski w Mielnie i/lub
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie i/lub
- Gminny Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i/lub
- Placówki oświatowe i/lub
- Centrum Kultury w Mielnie i/lub
- Organizacje pozarządowe

Wskaźniki realizacji zadania:

- liczba przeprowadzonych kampanii/szkoleń/konferencji/seminariów/warsztatów/ konkursów/działań o charakterze informacyjno-edukacyjnym/zajęć dla uczniów i mieszkańców dotyczących problematyki uzależnień,
- liczba mieszkańców uczestniczących w zajęciach.

II. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i doznających pomocy

Działania:

1. Realizacja programów (w tym muzykoterapeutycznych), spotkań i zajęć z elementami socjoterapeutycznymi/ opiekuńczo- wychowawczymi dla dzieci i młodzieży m.in. z rodzin z problemem alkoholowym realizowana w placówkach wsparcia dziennego na terenie gminy (w tym zakup materiałów, wyposażenia).
2. Prowadzenie przez GKRPA telefonu dla osób z problemami alkoholowymi i ich rodzin.
3. Prowadzenie i utrzymanie punktów konsultacyjnych na terenie Gminy Mielno (w tym wynagrodzenia, w tym min prawnika psychologa, terapeuty, zakup materiałów i wyposażenia, koszty utrzymania obiektu).
4. Wspieranie zatrudnienia socjalnego poprzez organizowanie i finansowanie działalności Klubu Integracji Społecznej działającego w strukturze MOPS w Mielnie.
5. Realizacja reintegracji zawodowej i społecznej osób uzależnionych od alkoholu, biorących udział w oferowanych zajęciach.
6. Budowa, adaptacja, modernizacja, remont, wyposażenie i utrzymanie placówek wsparcia dziennego,
7. Budowa, adaptacja, modernizacja, remont, wyposażenie i utrzymanie placów/ pomieszczeń/ małej architektury, w tym m.in. wiaty rowerowej, związanych ze wsparciem rodzin i ich dzieci położonych na terenie placówek oświatowych.
8. Budowa, adaptacja, modernizacja, remont, wyposażenie i utrzymanie mieszkania chronionego wykorzystywanego m.in. dla rodzin dotkniętych problemem uzależnień, przemocy.
9. Świadczenia zdrowotne wykraczające poza zakres podstawowej oferty terapeutycznej finansowanej przez Narodowy Fundusz Zdrowia z zakresu terapii uzależnienia i współuzależnienia od alkoholu.

Realizatorzy:

- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Mielnie i/lub
- Urząd Miejski w Mielnie i/lub
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie i/lub
- Gminny Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i/lub
- Placówki oświatowe i/lub
- Centrum Kultury w Mielnie i/lub
- Organizacje pozarządowe

Wskaźniki realizacji zadania:

- liczba zorganizowanych spotkań i zajęć,
- liczba osób, które skorzystały z telefonu zaufania,
- liczba osób korzystających z reintegracji zawodowej i społecznej,
- liczba przeprowadzonych remontów, adaptacji,
- ilość konkursów na świadczenia zdrowotne wykraczające poza zakres podstawowej oferty terapeutycznej finansowanej przez NFZ,
- ilość osób korzystających ze świadczeń.

III. Podejmowanie działań o charakterze interwencyjnym w sytuacji nadużywania napojów alkoholowych/ używania narkotyków oraz stosowania przemocy.

Działania:

1. Działania GKRPA wobec osób uzależnionych, współuzależnionych, udzielanie pomocy osobom z problemem alkoholowym i ich rodzinom przez Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie, w tym zakup materiałów edukacyjnych, biurowych, sprzętu biurowego, wynagrodzenie, delegacje.

2. Wsparcie osób doznających przemocy domowej powiązanej z nadużywaniem alkoholu przez osobę wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc.
3. Udział w szkoleniach i podnoszenie kwalifikacji osób realizujących program m. in. z zakresu uzależnień/ substancji psychoaktywnych, przemocy, współpracy zespołu interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie/ gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, procedur kierowania na leczenie odwykowe, metod pracy w rodzinie z problemem uzależnienia oraz przemocy, wypalenia zawodowego, strategii i technik radzenia sobie ze stresem, zasad kontroli i warunków korzystania z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, zasad wydawania/ wygaszania/ cofania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.
4. Kontrola przestrzegania zasad sprzedaży napojów alkoholowych.

Realizatorzy:

- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Mielnie i/lub
- Urząd Miejski w Mielnie i/lub
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie i/lub
- Gminny Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i/lub
- Placówki oświatowe i/lub
- Centrum Kultury w Mielnie i/lub
- Organizacje pozarządowe

Wskaźniki realizacji zadania:

- liczba zarejestrowanych wniosków o zastosowanie wobec osoby uzależnionej obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu przez Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie,
- liczba przeprowadzonych rozmów motywujących do podjęcia leczenia przez Gminną Komisję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie,
- liczba skontrolowanych obiektów, w których prowadzona jest sprzedaż napojów alkoholowych,
- liczba założonych Niebieskich Kart, gdzie główną przyczyną była przemoc pod wpływem alkoholu,
- liczba odbytych szkoleń.

VII. FINANSOWANIE.

Zasady wynagradzania Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie oraz Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie:

1. Przewodniczący:
 - Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie otrzymuje miesięcznie zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 40%,
 - Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie Mielnie otrzymuje kwartalne zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 40%,
2. Wiceprzewodniczący:
 - Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie otrzymuje miesięcznie zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 30%,
 - Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie Mielnie otrzymuje kwartalne zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 30%,
3. Sekretarz:
 - Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie Mielnie otrzymuje kwartalne zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 25%,
4. Członek:
 - Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie otrzymuje miesięcznie zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 20%,
 - Gminnego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie Mielnie otrzymuje kwartalne zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 20%,

kwoty bazowej ustalonej na podstawie art. 25 ust. 6 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020r. poz. 713 ze zm.). Za każdą nieobecność członka w pracach komisji potrąca się 25%

wynagrodzenia. Potrąceń za nieobecność nie dokonuje się w przypadku delegowania przez Przewodniczącego komisji, w tym samym czasie do innych prac na rzecz komisji.

Członkom Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie przysługują należności za pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z 2002r. Nr 27 poz. 271 ze zm.), zastrzeżeniem, iż podróżą służbową jest wykonywanie zadań poza gminą Mielno przez członków komisji określonych w Gminnym Programie Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii.

VIII. MONITORING PROGRAMU.

1. Weryfikacja projektów i zadań finansowanych w ramach programu.
2. Podejmowanie współpracy z podmiotami realizującymi zadania w ramach programu.

IX. WYPOSAŻENIE WYKONAWCÓW/ REALIZATORÓW PROGRAMU.

1. Dopuszczenie realizatorów w sprzęt niezbędny do udzielania świadczeń.
2. Dofinansowanie kosztów lokalowych m.in. eksploatacja oraz innych podmiotów świadczących usługi na rzecz profilaktyki w zakresie wynikającym z realizacji programu.
3. Dokonywanie zakupów, zlecenie usług, materiałów informacyjnych, edukacyjnych, literatury i czasopism specjalistycznych na potrzeby realizacji programu.
4. Sfinansowanie etatów zajmujących się realizacją programu (w tym placówek wsparcia dziennego).

X. POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Jednostką odpowiedzialną za koordynację, realizację, monitoring efektywności programu jest Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Mielnie. Pozostałymi wspierającymi realizatorami są wskazane jednostki w programie w ramach zatwierdzonych planów finansowych. Nadzór nad realizacją zadań sprawuje Burmistrz Mielna.

Przewodniczący Rady
Miejskiej Mielna

Tadeusz Jarząbek

Uzasadnienie

Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, oraz ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych jak również przeciwdziałanie narkomanii oraz integracji społecznej osób uzależnionych od alkoholu i/lub narkotyków, należy do zadań własnych gminy. Realizacja tychże zadań prowadzona jest przede wszystkim w postaci Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii.

Gminny program profilaktyki jest uchwalany corocznie przez Radę Miejską i uwzględnia cele operacyjne dot. profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, określone w Narodowym Programie Zdrowia. Zgodnie z ww. ustawami, gminny program jest realizowany przez min.: ośrodek pomocy społecznej, o którym mowa w przepisach o pomocy społecznej, lub inną jednostkę wskazaną w tym programie.

Planowany podział środków na realizację programu- 1 400 000 zł (Dz. 85154- 1 386 000 zł, Dz. 85153- 14 000 zł):

a) Szkoła Podstawowa im. Leonida Teligi w Mielnie- 150 000 zł (10,71%) m.in. na zajęcia pozalekcyjne, warsztaty dla rodziców, zajęcia ze specjalistami ds. uzależnień (Dz. 85154- 150 000 zł),

b) Szkoła Podstawowa im. Straży Granicznej w Sarbinowie- 70 455 zł (5,03%) m.in. na zajęcia pozalekcyjne, program profilaktyczny, warsztaty dla rodziców (Dz. 85154- 69 355 zł, Dz. 85153- 1 100 zł),

c) Urząd Miejski w Mielnie- m.in. zajęcia pozalekcyjne- 349 064 zł (24,9%), w tym dotacje dla NGO (Dz. 85154- 349 064 zł),

d) Centrum Kultury w Mielnie- 250 000 zł (17,85%) - m.in. na , zajęcia dla mieszkańców, w tym dzieci i młodzieży szkolnej, monitoring (Dz. 85154- 250 000 zł),

e) Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Mielnie- 580 481 zł (41,46%)- m.in. na prowadzenie placówek wsparcia dziennego, KIS, GKRPA, GZIPPR (Dz. 85154- 567 581 zł, Dz. 85153- 12 900 zł).

Program został skonsultowany z Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mielnie oraz Gminną Radą Działalności Pożytku Publicznego w Mielnie. W wyniku przeprowadzonych konsultacji zgłoszono uwagi, które zostały uwzględnione w Programie.